


GIẢI THÍCH THẦN TÍNH CHÚA

 Cảm ơn, Anh Carlson. Và chào mừng đến hết thấy các anh em và các chị em đang hầu việc Chúa. Thật là một...Đôi khi tôi hoàn toàn cảm thấy hơi miễn cưỡng để đứng lên, khi tôi đang lắng nghe những lời làm chứng tuyệt vời như thế, và đại loại như vậy, như tôi đã làm sáng nay. Và rồi, một người công dân trong nỗi đau khổ và sự bách hại, giống như anh chị em Báp-tít của chúng ta đã trải qua; chính tôi, trước đây là một—một người Báp-tít, Báp-tít Truyền giáo, và—và biết nó có nghĩa như thế nào khi dân sự của anh chị em...

2 Điều tương tự đã xảy đến với tôi. Dân sự của chính tôi đã khước từ tôi, và họ nghĩ họ đuổi tôi vì tôi đã trở nên điên rồ. Và tôi đã nhận ra, và tôi thường nói theo kiểu vòng vo một chút, “Nếu tôi bị điên, cứ để mặc tôi, vì theo cách này tôi hạnh phúc hơn với tâm trí đúng đắn của tôi.” Vì vậy đó là một kiểu triết học nhỏ mà tôi nắm giữ, của riêng tôi. Và—và tôi chắc chắn khoảng thời gian này—nay theo cách này tôi cảm thấy thật tốt.

3 Và người anh em trẻ Hội thánh Đấng Christ, hay Campbellite ở đây, như chúng ta thường đề cập đến. Và tôi nhớ chắc chắn họ là những người đánh rất mạnh chống lại những buổi nhóm khi chúng tôi đã khởi sự đầu tiên. Nhưng, anh em biết, chúng ta đã có một người tên là Phao-lô có lần cũng đã làm giống như vậy, và ông đã trở thành một người của chúng ta. Vì thế, đúng vậy. Tôi nghĩ những gì họ thường tìm kiếm là đời sống mà anh em sống. Anh em biết đó, tốt hơn là sống cho tôi như một bài giảng hơn là giảng cho tôi một bài, bất cứ lúc nào. Tôi là...

4 Cách đây đã lâu, có một mục sư danh tiếng, Phúc Âm toàn vẹn rất tốt, tôi cho là, tất cả—tất cả anh em đều biết ông, là Mục sư khả kính Booth-Clibborn, giảng Phúc Âm bằng bảy thứ tiếng khác nhau. Ông thật thông minh. Và tôi...Ông là người khổng lồ về trí tuệ. Và lần nọ chúng tôi cùng đi với nhau, và ông ấy và Anh Moore và tôi, và chúng tôi đang thảo luận điều gì đó. Và tôi đứng về phía đối lập với ông ấy, và ông ấy nhìn quanh tôi. Ông nói,

“Anh thật sự không biết Kinh Thánh của anh.” Anh em biết cách Anh Booth có thể nói điều đó như thế nào.

⁵ Tôi nói, “Đúng thế, Anh Booth, nhưng tôi biết Tác Giả thật rõ.” Vì vậy, vì vậy tôi—tôi muốn...Anh em biết, không phải để biết Lời Ngài là Sự Sống, nhưng, “để biết Ngài là Sự Sống.” Đúng thế. Thấy không? Cho dầu tôi biết Lời Ngài; ước gì tôi thật sự biết Ngài! Và đó chắc chắn là Lẽ thật.

⁶ Sáng nay, tôi đã, bắt tay với các mục sư truyền đạo, trong sự thông công đẹp đẽ này ở đây. Và đang ngồi dưới đây có điều này... Tôi không có ý làm cho người nào nổi bật. Nhưng người da màu này đi vào, người anh em, ngồi dưới đó. Tôi đã nói với thư ký của tôi ở đây, “Đó là một Cơ-đốc nhân thật sự.”

⁷ Anh em nhắc tôi thật nhiều về Trưởng lão Smith mà trước đây là một tín đồ Hội Thánh của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ, tôi tin vậy. Trước đây tôi thường giảng thật nhiều cho họ dưới đó, và—và tôi có thể chỉ thấy được anh. Anh trông có điều gì đó giống như người anh em tại đây, chỉ là anh có một kiểu râu mép màu xám. Tôi đi vào trong cửa sau, và tôi không bao giờ quên sự diễn đạt ông cụ đó thường nói; ngược lên, và tất cả những thánh đồ sẽ hát, anh em biết đấy. Và có một bé gái trước đây sống ở góc phố. Bài hát ưa thích nhất của tôi là *Hãy Tôn Cao Ngài*. Hết thấy họ đều vỗ tay, kiểu Ngũ Tuần, anh em biết đấy, *Hãy Tôn Cao Ngài*. Họ yêu thương tôi, và tôi yêu thương họ. Và khi chúng tôi bước vào...Anh ấy thường ngồi ở đằng kia, với cái đầu anh ấy như thế này, trên bàn, và chỉ quan sát họ, anh em biết đấy. Anh ấy sẽ nói, “Mời vào, trưởng lão. Để mũ của anh nghỉ ngơi. Để mũ của anh nghỉ ngơi.”

⁸ Anh em ở đây; và tôi đã được biết, lúc ấy, rằng một trong những người hát nhạc Phúc Âm ưa thích nhất của tôi là vợ của anh ấy. Và tôi đã làm tất cả sự gợi ý tôi có thể, để khiến chị ấy hát. Và, rồi, chị yêu cầu đừng có gọi chị, và tôi biết điều đó có nghĩa gì. Nhưng tôi sẽ mời chị cách cá nhân, nếu chị có thể, hãy đến và hát.

⁹ Ồ, chị có phải là người chị đã hát—hát bài đó, *Ôi Con Tàu*, vào một buổi sáng tại Hội Thương Gia Cơ-đốc, bấy giờ không? [Người chị ấy nói, “Vâng, thưa anh. Vâng.”—Bt.] Tôi hy vọng vợ tôi tuần

này đứng lên, và tôi muốn nàng nghe chị hát, bởi vì tôi đã khoe thật nhiều. Và nếu anh em bỏ lỡ chỗ đó trên cuộn băng, chúng ta sẽ giải quyết điều đó. Tôi ưa thích sự hát hay đó.

¹⁰ Và, trước đây tôi thường nói với dân sự, tôi—tôi chẳng bao giờ có thể hát được. Ồ, chào ôi, tôi còn lâu mới có thể hát được như thế. Nhưng tôi đã nói, “Nếu anh em lên được Thiên đàng và sống trong cung điện lớn của anh em, anh em biết, ở trên Đó,” tôi nói, “con đường đi xuống ở chân đồi, trở lại trong những cánh rừng phía sau đó, có một căn nhà gỗ nhỏ đặt ở đó. Đó sẽ là nhà của tôi. Và một trong những buổi sáng này khi anh em bước ra trên hàng hiên và nghe người nào đó đang đứng tại đó, hát, ‘Ấn điển lạ lùng! nghe thật dịu êm, đã cứu kẻ khốn khổ như tôi!’ Anh em nói, ‘Ngợi khen Đức Chúa Trời! Cuối cùng Anh Branham thân mến đã hát được rồi.’” Sẽ lắng nghe tôi ở trên đó, đang cố ca hát.

¹¹ Với những anh em Cơ-đốc của tôi, và với...Tôi tin một anh em đã giới thiệu anh ấy với chúng ta, sáng nay, như là một thầy tu Phật giáo, ở trên đây. Xin gửi lời chào mừng đến anh, bạn hữu quý báu của tôi. Và tôi đã có giao thiệp nhiều, không nhiều lắm, với những người bên Phật giáo; và đặc biệt ở Canada, giữa vòng những người Hoa kiều, và nhận thấy họ rất đáng yêu và dịu dàng.

¹² Tôi nhớ một Phật tử từ ngôi chùa Phật giáo, đã đến dự buổi nhóm ở Winnipeg, và anh ấy bị mù. Là những người rất nhỏ con, dịu dàng, và họ chắc chắn tin rằng Đức Chúa Trời là đấng chữa lành. Và trong lúc đang cầu nguyện cho anh, và anh đang lặp lại, thật anh đã yêu mến Đức Chúa Trời như thế nào, và bất thình lình đôi mắt anh mở ra, trong sự...Và thật là một—một điều tuyệt vời. Vì vậy, chúng ta—chúng ta biết ơn mọi người và mỗi người.

¹³ Vậy thì, tôi đã chưa có cơ hội này trước đây, tại Chicago, để cố gắng giảng...Điều mà, tôi sẽ không cố gắng đem đến bất kỳ sứ điệp nào đó, bởi vì những vị mục sư truyền đạo tại đây có khả năng thật nhiều hơn tôi, để đem đến một sứ điệp. Nhưng, và sau hết, anh em không phải có mặt tại đây để nghe sứ điệp. Nhưng tôi nghĩ rằng đó có thể là thì giờ vinh hiển nhất mà tôi có thể gặp gỡ những mục sư truyền đạo của Chicago, địa hạt này ở đây, và làm quen thêm với họ, và chúng ta làm quen thêm với nhau. Và

tôi chắc chắn cảm tạ Chúa về cơ hội này. Bởi vì, tôi đã đến thành phố này nhiều lần tại đây, dưới sự bảo trợ của một hội thánh, và dưới sự bảo trợ của Hội Thương gia Cơ-đốc; do đó, chẳng có cơ hội để tự mình bày tỏ cho hiệp hội của các anh em.

¹⁴ Và—và rồi tôi suy nghĩ, và có thật nhiều điều luôn luôn theo sau một chức vụ giống như thế này, về mọi góc ngách, và sự thăng trầm của nó, cho đến nỗi đôi khi nó dễ dàng cho ai đó rút ra một ấn tượng sai lạc. Và tôi muốn tranh thủ một vài phút kế tiếp này để cố gắng giải thích và—và làm cho rõ với những người anh em của tôi, thật rõ ràng như tôi biết cách làm điều đó như thế nào.

¹⁵ Và tôi—tôi không hội đủ và không thể có khả năng tạo nên một—một cuộc nói chuyện mà có lẽ sẽ dường như nhạy cảm đối với những người có học vấn. Tôi không có học vấn, và tôi thiếu điều đó. Nhưng tôi đã...yêu mến Chúa. Và Chúa đã ban cho tôi, có lẽ, một cách khác để chinh phục những linh hồn, bởi một ân tứ Thiêng liêng, mà nó có thể lấp đầy hố ngăn cách của một nền học vấn, mà cha mẹ tôi đã không thể cho tôi. Từ căn nhà của một gia đình nghèo, và mười đứa con, và một người cha bệnh tật, và tôi đã không có một cơ hội để nhận được nền học vấn. Vì thế nên, nhưng, khi sinh ra, đã có điều gì đó xảy ra mà...một kinh nghiệm với Đức Chúa Trời, đối với mẹ và cha tôi. Và anh em đã đọc câu chuyện của tôi. Và, bởi đó, tôi cố gắng đưa vào phần của tôi, với các anh em, để kéo các tội nhân đến Đấng Christ. Và bây giờ tôi...

¹⁶ Tôi không mê tín. Nhưng tôi luôn luôn, trước khi mở Lời ra, tôi muốn thưa với Tác Giả một chút. Và xin chúng ta cúi đầu trong một lát lần nữa.

¹⁷ Lạy Cha tôn quý của chúng con, Ngài là Đức Chúa Trời của chúng con, và chúng con đang đến gần Ngài nhân danh Phúc Âm. Con có mặt tại đây trước các con cái của Ngài, các mục sư của Ngài, và các anh em giống nhau về đức tin quý báu. Và điều đó làm trái tim con rung động biết bao khi nghe những người này là những người đã bị hiểu lầm, và bị gởi vào các viện an dưỡng, vì có Nước Đức Chúa Trời; thấy cách Ngài đang kêu gọi những con cái của Ngài trong những ngày sau rốt như thế nào.

18 Và chúng con thực sự tin, Cha ôi, rằng chúng con đang sống vào cuối cuộc chạy đua. Như vị tiên tri đã nói, “Sẽ có Ánh Sáng vào lúc chiều tối.” Và tin rằng ngày hôm nay chúng con là những người đưa tin của Ánh Sáng Phúc Âm vĩ đại này mà, bởi ân điển Ngài, Ngài đã cho phép chúng con mang đến những tận cùng trái đất, nơi mà cuộc phục hưng này đã đi.

19 Và con cầu nguyện, Cha ôi, rằng, từ lòng mình, rằng Ngài sẽ cho con bày tỏ với những người anh em của mình, sáng nay, động cơ và đối tượng của đời sống con đối với Ngài, để họ có thể hiểu được. Xin ban cho điều đó, để chúng con có thể có tình yêu thương hoàn hảo, và sự thông công, và sự hợp tác, trong tất cả sự làm việc của Phúc Âm. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, Đấng đã cầu nguyện để chúng con có thể được hiệp nên một, như Ngài và Cha Ngài là Một. Tin điều này, rằng, “Điều này để cho hết thảy mọi người biết rằng các ngươi là môn đồ của Ta, khi các ngươi có tình yêu thương, đối với nhau.” A-men.

20 Bây giờ chỉ...Và tôi hy vọng và tin rằng tôi không làm các anh chị em nhầm chán, về điều này. Nhưng tôi nghĩ tôi muốn làm rõ chính mình, để anh chị em sẽ không phải nghe những gì mà người nào khác đã nói. Và tôi đã giải thích, nhiều lần, trong những buổi nhóm khác dành cho mục sư truyền đạo, nhưng đây là lần đầu tiên tôi đến với nhóm Chicago, và tôi muốn tự làm cho được biết thật rõ, về những gì tôi đang cố gắng làm.

21 Trong Tin Lành phước hạnh ở đây, chương 26 của Sách Công Vụ, chúng ta đọc:

Từ đó, Tàu vua A-c-ríp-ba, tôi chẳng hề dám chống cự với sự hiện thấy trên trời:

22 Dĩ nhiên, đây là, Phao-lô đang nói. Điều mà, tất cả chúng ta, như là những mục sư truyền đạo, muốn nhắc đến ông, bởi vì ông...Chúng ta, đồng một lòng, tin rằng ông là sứ đồ cho hội thánh dân Ngoại, rằng Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông làm một—một chứng nhân cho các dân Ngoại. Và chức vụ của ông đã bị đặt nghi vấn.

23 Và thông thường, bất cứ điều gì mà bất thường nảy sinh, thì nó bị đặt câu hỏi. Nó là, và tôi nghĩ nó còn hơn là đúng nữa; nó

nên được đặt câu hỏi. Và tôi nghĩ rằng lúc nào đó các mục sư ngờ vực về—về những điều mà họ nghe, và tôi nghĩ họ có quyền như vậy. Bởi vì, nếu tôi hiểu được bản dịch của từ *mục sư*, có nghĩa một “người chăn bầy.” Và, do đó, ông là một—một—một người cho ăn, hay người chăn dắt, của một nhóm người nam và nữ mà Đức Thánh Linh đã lập ông lên làm người giám mục của họ. Và ông có quyền biết được loại thức ăn gì mà chiên của ông đang nhận được, và nó đang đến từ đâu. Tôi nghĩ ông có quyền với điều đó.

24 Và nếu một mục sư, hay đôi khi dân sự, dường như là chỉ ngờ vực một chút, chuyện đó không, không bao giờ, không nên làm phiền bất cứ ai. Nó chỉ nên đem những sự tôn kính đến với tấm lòng của một người, vì một người của họ, mà đang đứng, sẽ đặt câu hỏi về nó. Và, cuối cùng, nếu anh em không chắc chắn rằng anh em được xếp hàng đúng, làm thế nào anh em có thể bước đi bởi đức tin?

25 Nếu anh em đặt trên tâm trí của mình...Bây giờ, điều này dường như là môn tâm lý; mà chắc nó là, và là vậy, nhưng nó được thôi. Song anh em chỉ thực sự, từ tấm lòng của anh em, sẽ nghĩ rằng anh em không bao giờ từ bàn đứng lên được, anh em chắc sẽ không. Hiểu không? Anh em phải...Nó chỉ đơn giản như thế.

26 Anh em phải tin. Anh em phải có đức tin. Anh em phải có sự tự tin. Và làm thế nào anh em có thể có sự tự tin trong bất kỳ điều gì mà anh em—mà anh em thậm chí không biết mình đang đi đâu? Làm thế nào tôi có thể đi lại trên một con đường mà tôi chưa hề đi trước đây, với một tốc độ đến gãy cổ, và hết thấy những khúc cua vòng quanh, không biết khúc cua tiếp theo giữ cái gì? Anh em phải nhìn thấy nơi anh em đang đi, nếu không anh em không biết bước đi như thế nào. Và đó là con đường mà mọi người nên có. Và rồi anh em có thể, anh em nhìn thấy nó, nó được khả thi cho anh em, và anh em biết mình đang đi đâu, rồi không có điều gì sẽ chặn anh em lại được.

27 Và đó là, tôi nghĩ, Phao-lô, về những gì ông đang cố gắng để đem tới cho A-c-ríp-ba ở đây. Mà, ông—ông đã bảo cho họ, “Có một thời tôi đã là một người của quý vị.”

28 Và tôi giả sử, có lẽ, nếu—nếu người anh em Báp-tít này, và có thể đi đến nhà thờ Báp-tít sáng nay, anh ấy và vợ của anh, đó có lẽ là lời làm chứng của họ. “Tôi—tôi có một thời đã là một người của quý vị.”

29 Hay là, Hội thánh của Đấng Christ, hay anh—anh em Campbellite tại đây, sẽ đi đến với—với dân sự của anh. Tôi tin nó được gọi một cái tên hay hơn; Môn đồ của Đấng Christ, họ gọi thế, nhưng nó thực sự là cho tín lý của Alexander Campbell. Và sau đó Hội thánh của Đấng Christ đã rút ra khỏi từ anh em, vì có âm nhạc. Đúng vậy, phải không? Và nếu anh ta có thể quay trở lại với họ, anh ta sẽ bảo, “Tôi đã từng là một người trong quý vị.”

30 Và Phao-lô quay trở lại đây với Vua A-c-ríp-ba, và Phê-tu, và nói, “Tôi đã từng là một người của quý vị. Tôi là một người Pha-ri-si trong những người Pha-ri-si.” Ông đến dưới Ga-ma-li-ên, giáo sư vĩ đại, và ông biết tất cả những luật lệ và nội quy của họ, và chỉ những gì họ tin và những gì họ không tin. Và nói, “Thậm chí tôi đã ngược đãi Hội thánh của Đức Chúa Trời đến chết.” Hiểu không? Ông nói, “Chính điều mà tôi bị hạch tội về, tôi đã là một kẻ bất bớ.”

31 Và tôi luôn luôn nghĩ rằng cái chết của Ê-tiên phải phủ trên Phao-lô, bởi vì khi ông nhìn thấy vẻ vinh quang đó trên gương mặt của Ê-tiên. Lúc ông ngược lên, và các cục đá đập vào ông đến chết, và ông nói, “Ta nhìn thấy Chúa Jê-sus đang đứng bên tay hữu của Đức Chúa Trời.” Và anh em biết, anh em có thể giết được một sứ giả, nhưng anh em không bao giờ có thể giết được sứ điệp của ông. Và sứ điệp, dấu Ê-tiên đã đi để đứng cùng với Chúa Jê-sus, tuy nhiên, sứ điệp của ông vẫn còn vọng mãi, bởi vì Phao-lô tiếp tục nói về nó, và, điều gì, ông là “nhỏ nhất” trong họ, và không xứng đáng để gọi là một người, vì ông đã chứng kiến và—và chấp thuận trừ khử con người tin kính này.

32 Và do đó, Phao-lô, giống như tất cả những người trước những con người nên làm, Phao-lô đã lấy sự từng trải của—của ông, trở lại, từ ban đầu, với những gì ông đã là; và rồi đặt để nó và đặt cơ sở nó dựa trên lời Kinh Thánh, để tỏ cho thấy rằng những gì ông đang làm là theo Kinh Thánh. Dầu nó trái nghịch lại niềm tin của họ, tuy nhiên ông vẫn đang tỏ cho họ thấy đó là Kinh Thánh.

33 Bởi đó, tôi nghĩ rằng chúng ta...Bất cứ điều gì, như tôi thường nói, các anh em, anh em là những người đã có mặt trong những buổi nhóm, mà, nếu tôi đã từng được tìm thấy nói ra những điều mà không phải là dựa trên Kinh Thánh, thì tôi nghĩ nó đúng rằng...hay bất kỳ người anh em nào khác, chúng ta nên đến cùng với nhau và nói, “Điều đó không được tìm thấy trong Kinh Thánh,” anh em thấy. Nếu nó ở trong Kinh Thánh, anh em có thể có một sự thông giải khác; nhưng, ấy là, nếu nó có trong Kinh Thánh, được lắm.

34 Bây giờ, Phao-lô đang đưa ra sự thông giải của mình về những gì vị tiên tri đã nói, và những gì mà Môi-se đã nói, đang ứng nghiệm. Và ông đã gặp Chúa Jêsus trên đường, trong một khái tượng. Và Jêsus này đã kêu gọi ông.

35 Mà, ắt không phải là điều khó khăn cho những người Do Thái đó, khi ông thưa, “Bầm quan Phê-tu cao trọng nhất,” và—và đại loại như vậy, rằng nó...“sẽ là một điều lạ lùng cho quý vị, rằng Đức Chúa Trời làm cho kẻ chết sống lại?” Hiểu không? “Bởi vì nếu quý vị biết những gì mà Đức Chúa Trời đã từng có ở đó, bởi lời—lời Kinh Thánh, chắc chắn quý vị biết được rằng Đấng ấy có thể làm cho kẻ chết sống lại.”

36 Và rồi ông đã nói, ông đã đưa ra cho họ kinh nghiệm trên con đường của ông đến Đa-mách, về những gì đã xảy ra, để cho họ biết được rằng Jêsus này mà—mà họ đang gây ra quá nhiều sự lộn xộn về việc ông giảng Điều đó, chính là Đức Chúa Trời mà họ đã luôn hầu việc. Bởi vì, Ngài đã ở trong đồng vắng với họ, Đấng đã dẫn dắt họ, là Ánh Sáng đó; ngọn Lửa, Trụ Lửa đã dẫn dắt họ. Và Đấng đã hiện ra cho Phao-lô trong sự giống như vậy, Ánh Sáng đó lần nữa, đã làm cho ông mù lòa. Và ông thưa, “Ngài là Ai, lạ Chúa?”

37 Và Ngài phán, “Ta là Jêsus, mà ngươi bắt bớ. Và thật khó cho ngươi đá vào các gai nhọn.”

38 Và ông đang cố gắng giải thích cho họ đó là gì, và—và ông đang cố gắng giảng dạy cho họ rằng, những gì mà ông đang trình bày cho dân sự, đó là, rằng, “Jêsus Christ là Đấng Mê-si,” và rằng, “Ngài đã chết, và Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại.” Và đó là theo lời Kinh Thánh. Và rằng, “Ngài bây giờ đã lên nơi Cao, với

Đức Chúa Trời là Cha,” và—và rằng ông là một người làm chứng về sự sống lại của Ngài. Và, rằng, những phép lạ này, và những dấu kỳ, và những phép lạ, mà là lạ lùng trước dân sự, thì chẳng có gì mới đối với một người tin Kinh Thánh, thực sự, bởi vì Kinh Thánh đã nói về điều đó.

³⁹ Hãy nhìn trở lại trong các vị tiên tri, đã nói tiên tri như thế nào, điều gì, về sự hiện đến của Đấng Mê-si, và những gì Ngài sẽ làm, “Kẻ què sẽ nhảy lên giống như hươu đực,” trong Ê-sai 35 và những câu Kinh Thánh khác mà ông có thể tham khảo. Chúng ta không có nó được viết xuống đây, nhưng có lẽ quay trở lại và đề cập nó trong bài nói ngắn của ông trước các vua; bởi vì, họ chắc sẽ không kiên nhẫn với ông như anh em đang có với tôi. Vì vậy, và rồi ông—ông đã giải thích nó, và cố gắng bảo cho họ về chính Đức Chúa Trời mà họ đã hầu việc...

⁴⁰ Và rồi, một lần nữa, ông bảo, “Theo cách mà bị gọi là *dị giáo*,” đó là, “điên rồ,” đấy. “Cách mà bị gọi là *dị giáo*, đó là cách mà tôi thờ phượng Đức Chúa Trời mà các ông thờ phượng.” Xem đó, “Theo cách mà bị gọi là *dị giáo*.”

⁴¹ Tôi chắc chắn rằng, hôm nay, nếu chúng ta đứng với các hội thánh thuở ban đầu mà chúng ta thuộc về, như là Trưởng Lão, Công giáo, Báp-tít, và những hội thánh khác nhau, chúng ta có thể nói cùng một lời làm chứng với những người đó là những người nói rằng họ muốn, giống như, tổng người anh em vào trong một phòng bệnh tâm lý, hay điều gì đó giống như thế. “Trong cách mà bị gọi là *dị giáo*, đó là cách mà tôi tôn thờ Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta.”

⁴² Và thật là một bài làm chứng lớn mà đã có trước Ạc-ríp-ba, thậm chí vào giữa cuộc nói chuyện của ông, Ạc-ríp-ba đã kêu lên, và nói, “Phao-lô, Sau-lơ, thiếu chút nữa người khuyên ta trở nên một tín đồ Đấng Christ.” Thấy đó, cách mà, ông đã mang đến những lời Kinh Thánh thật rõ ràng, tuy trái nghịch với nhà hội của chính ông. Nhưng lời Kinh Thánh thật hoàn toàn rõ ràng, đến nỗi vua nói, “Người gàn như thuyết phục ta trở nên giống như người vậy.”

⁴³ Phao-lô nói, “Tôi mong vua, được như vậy, chỉ trừ bỏ những xiềng xích này mà tôi hiện ở trong,” anh em thấy, nhưng là một

người tin giống như ông. Nói một cách khác, nếu tôi...“Tôi cầu mong với Đức Chúa Trời rằng vua đã nhìn thấy khái tượng giống như—như tôi thấy nó vậy.” Nói cách khác, “Tôi—tôi ước mong vua có thể làm điều đó.” Hiểu không? “Tôi thật ước mong rằng vua sẽ là vậy.”

44 Khi, Phê-tút, tôi tin, đã bảo cho người rằng người đã “học nhiều quá,” người đã “bị mất trí.” Nhưng người cho ông ta biết rằng người—rằng người không bị; rằng người—người biết mình ở đâu.

45 Và thưa các anh em, sáng nay, tôi muốn nói điều này. Tôi hoàn toàn ao ước rằng tôi có thể...Không phải ngụ ý về đời sống của Phao-lô, nhưng chỉ để đưa ra một cuộc trò chuyện nhỏ cơ bản. Bởi vì, có thêm nhiều anh em ở đây mà có lẽ sẽ nói sáng nay, nhưng tôi muốn cơ hội này để nói điều này. Bây giờ tôi ước ao rằng mỗi hội thánh khác nhau, như tôi nghe anh em đi xuống, Đền thờ Bethel, Độc Lập, Phúc Âm Ngũ Tuần, và các hội khác nhau...Tôi ước ao rằng cùng với nhau anh em có thể nhìn thấy được những gì tôi thấy; mà anh em có thể. Tôi mong anh em có thể nhìn thấy khái tượng mà tôi nhìn thấy, rồi anh em sẽ hiểu rõ ràng hơn, về chức vụ.

46 Khi tôi rời giáo hội Báp-tít, để đến với ngũ tuần; và Tiến sĩ Roy E. Davis, người đã tấn phong tôi vào giáo hội Báp-tít Truyền giáo, đã bảo tôi rằng tôi có một cơn ác mộng, lúc khái tượng của Chúa đến và—và đã phán với tôi. Và—và anh em biết sự chữa lành là gì vào lúc đó, nó đã sa sút.

47 Và—và tôi chẳng biết gì về những người Ngũ Tuần. Tôi có nghe họ là một nhóm những thánh giết gân nằm trên sàn nhà và chảy nước dãi giống như chó dại, và người ta phải quạt cho họ và làm cho họ trở lại sự sống, và tất cả giống như thế. Đó là tất cả mà tôi biết về những người Ngũ Tuần.

Ông ta bảo, “Anh nghĩ ai sẽ nghe anh?”

48 Tôi nói, “Nếu Đức Chúa Trời đang sai tôi đi, thì có nơi nào đó và người nào đó mà Ngài đang sai tôi đến.” Đúng thế. Hiểu không? “Bởi vì,” tôi nói, “Tiến sĩ Davis này,” tôi nói, “Ngài đúng

là rất thật; tôi đã đứng và nhìn xem Ngài,” tôi nói. Họ đã bảo cho tôi rằng những khải tượng đó...

49 Thưa các anh em, tôi là người tin lớn, rằng—rằng các ân tứ và các sự kêu gọi là không có sự đổi lại bao giờ. Tôi—tôi tin điều đó. Anh em được sinh ra, anh em không thể là điều gì đó mà anh em không phải. Và bất cứ khi nào anh em cố gắng làm cho chính anh em điều gì đó mà anh em không phải, anh em chỉ đang đóng vai của một kẻ giả hình. Và Đức Chúa Trời để cho tôi chết trước khi là một kẻ giả hình, đấy. Hãy để tôi là đúng những gì tôi là, và rồi làm cho nó tỏ tường và rõ ràng. Và—và, rồi, để—để cho tôi là cách đó, và rồi mọi người biết. Rồi anh em biết thật chính xác.

50 Và vì vậy bây giờ, như anh em biết, tôi đã không có được nhiều học vấn lắm, như tôi đã nói. Vì vậy trong...trong thần học của tôi, tôi là người nghèo nhất. Và tôi đoán anh em biết điều đó, đấy. Và như là một thầy giảng, tôi hầu như thậm chí không thể gọi chính mình người như vậy, bởi vì chẳng có trường lớp và biết các từ ngữ, và vân vân. Nhưng chút ít gì tôi có, để...như kiến thức của tôi về sự hiểu biết, bởi ân điển Ngài, Chúa Jêsus, tôi cố gắng chia sẻ điều đó với tất cả các anh em của tôi ở mọi nơi, chia sẻ điều này.

51 Và, nhưng, khi tôi rời khỏi giáo hội Báp-tít...mà là giáo hội duy nhất tôi đã từng đi vào, hay đã được tấn phong. Và tôi đã được tấn phong vào năm 1933, tại giáo hội Báp-tít Truyền giáo, Jeffersonville, Indiana. Nó là một—một...nó là một thành viên của Hội đồng Báp-tít miền Nam. Rồi chúng tôi, vào lúc này, tôi...khi tôi đã rút ra khỏi và thật sự...

52 Bây giờ, giáo hội Báp-tít là một giáo hội tự trị. Chúng ta—chúng ta tất cả đều biết điều đó, rằng nó là một—nó là một... Anh em có thể rao giảng về bất cứ điều gì anh em muốn, nếu hội chúng của anh em sẽ ủng hộ nó. Họ chỉ...Anh em muốn rao giảng bất cứ điều gì anh em muốn.

53 Và tôi thích điều đó, đấy, bởi vì tôi tin đó là thuộc về sứ đồ. Bởi vì, người đứng đầu, phẩm trật cao nhất trong hội thánh, là người chăn bầy, chúng ta nhận ra điều đó, vị mục sư. Và—và nếu vị—vị...Nếu giám mục nào đó hay người nào khác định đánh bật sự khai thị ra khỏi mục sư, thế thì làm thế nào Đức Chúa Trời sẽ làm

việc trong hội thánh của người đó? Anh em thấy, anh em thật sự không thể nhận lãnh được nó. Vì vậy, và tôi có...

⁵⁴ Khi tôi đi ra khỏi đó, tôi đã gặp nhóm đầu tiên, mà là sự chữa lành của bé Betty Daughterty, tại St. Louis, Missouri. Và đó là Ngũ Tuần Liên Hiệp, hay giáo hội Danh Jêsus Ngũ Tuần, và mục sư này thuộc về, và bé gái của ông đã được chữa lành. Thật tình mà nói, tôi nghĩ đó là những gì đã làm cho ông là ngũ tuần, là bởi vì họ tự xưng, “Jêsus Duy Nhất.” Và tôi nghĩ đó là những gì đã làm nên họ là ngũ tuần, là vì đó là những gì họ tự gọi họ, và đó là sự khác biệt. Vì vậy, ờ, rồi từ đó tôi đã đi đến...

⁵⁵ Và một người tốt; đã có một buổi nhóm vĩ đại tại St. Louis, chỗ mà bức hình xuất hiện trong đó. Và chúng tôi đã có Thánh phòng Kiel; và đêm đầu tiên, hay đêm thứ hai, có mười bốn ngàn người chật ních, và chúng tôi thậm chí không thể... đã phải bố trí cảnh sát chung quanh các cánh cửa, để ngăn họ lại.

⁵⁶ Và rồi từ đó, tiếp tục xuống đến Richard T. Reed, thuộc Đền Tạm Giờ Kinh Thánh Ôn Phước Xưa, tại Jonesboro, mà cũng thuộc về tổ chức giống như vậy. Và từ đó, đến Tiến sĩ G. H. Brown, cùng tổ chức đó, tại 505 Đường Victor ở Little Rock, Arkansas. Và, từ đó, tới Duyên hải miền Tây.

⁵⁷ Và rồi khi tôi đến được Duyên hải miền Tây, tôi đã đụng hỏa hoạn. Rồi tôi đã tìm thấy rằng có nhiều những sự chia rẽ ở giữa những người ngũ tuần, trong những tổ chức của họ, như những người Báp-tít chúng ta. Đấy, họ có—họ có rất nhiều khác biệt, ở đó đã có, họ có sự khác biệt. Có giáo hội Phúc Âm Ngũ Tuần, và Hội thánh của Đức Chúa Trời, và điều gì đó khác, và điều gì đó khác, và điều gì đó khác, và sự—và sự khác biệt. Và họ đã tự phân rẽ, và đã vẽ nên những tuyến biên giới nhỏ. Và tất cả những người anh em khác bắt đầu đến với tôi, và bảo tôi, “Ồ, anh là người Jêsus Duy Nhất, với nhóm này trên đây.”

Tôi nói, “Không, tôi không—tôi không tự xưng mình như thế.” Hiểu không?

Anh ta nói, “Ồ, anh đang hiệp hội với họ.”

58 Tôi đáp, “Ồ, điều đó—điều đó không phải như vậy.” Hiểu không? Và tôi nói, “Tôi—tôi—tôi chỉ...Họ là những người anh em.”

59 Và anh ta nói, “Ồ, họ là một đám người của...Ồ, họ chẳng có gì ngoài một bày kèn kèn đậu và các thứ, chung quanh, như thế. Nơi mà...”

60 Tôi nói, “Này, tôi xin lỗi anh. Tôi đã gặp những người tin kính thật tại đó. Và họ là những người của Đức Chúa Trời.” Và tôi nói, “Tôi—tôi chắc chắn phần nộ khi ai gọi họ tà ác; bởi vì, họ không phải vậy.”

61Ồ, sau đó tôi đã cố gắng cầm giữ nó thật lâu như tôi có thể, mà không thể hiện ra.Ồ, tôi bắt đầu nghiên cứu những ý tưởng của họ là gì, và những sự phân rẽ của họ là gì, và điều gì đã làm cho họ bị phân rẽ. Và tôi tìm thấy rằng có hai nhóm lớn, một trong họ, được gọi là Jêsus Duy Nhất, và một nhóm khác được gọi là Phúc Âm Ngũ Tuần. Và họ đã được kêu gọi ra, hay được phân rẽ, vì vấn đề phép báp-têm bằng nước; một thì sử dụng “Cha, Con, Thánh Linh,” và nhóm khác thì sử dụng Danh “Jêsus.”

62Ồ, tôi đã nhìn, và về cả hai bên đều là những người vĩ đại, những đầy tớ của Đức Chúa Trời. Và tôi suy nghĩ, “Ôi Đức Chúa Trời, nếu con có thể nhìn thấy hết thấy họ gộp lại thành...chỉ tiếp tục và có...nhưng không thật sự vạch ra các hàng lối của họ, và nói, ‘Chúng ta sẽ không thông công với nhau.’” Nhưng tôi đã tìm thấy, trong điều này, tà linh đã đến ở giữa họ và đã gây nên sự căm ghét và mạ lỵ, về những vấn đề mà đã đến ở giữa họ. Tôi nghĩ, “Điều đó thật hoàn toàn tốt như ma quỷ muốn. Đó chỉ là những gì nó muốn.” Hễ chừng nào các khẩu súng của anh em được nhắm vào nhau, nó chẳng phải chiến đấu một tí nào. Và tôi...

63Và vậy nên, cuối cùng, nó đã diễn ra một cuộc tỉ thí. Và cuộc tỉ thí đó diễn ra tại Seattle, Washington, khoảng năm 1946. Và một buổi sáng tôi được đưa đến hành lang khách sạn, điều gì đó giống như thế này, với một—một bữa điểm tâm của một số mục sư truyền đạo. Và tôi đã phải trò chuyện với hai người chính yếu.

64 Và một người trong họ là Tiến sĩ Ness. Tôi cho là các anh em Phúc Âm Ngũ Tuần còn nhớ ông ta. Ông ta ở hạt tây bắc; một người vĩ đại, thông minh, một học giả. Và ông ta đại diện cho Phúc Âm Ngũ Tuần.

65 Và sau đó, Tiến sĩ Scism, của giáo hội Ngũ Tuần Liên Hiệp. Tôi đoán các anh em của Ngũ Tuần Liên Hiệp còn nhớ ông ta. Ông ta cũng thuộc về các hạt tây bắc trên đó, mà ông coi sóc họ và những quận ở trên đó.

66 Ồ, hai người này gặp nhau. Và tôi đã được đưa đến trước họ, vì các—các lưỡi gươm đang trở nên bén nhọn, và chúng đang cắt vào tôi từ mọi đường. Và tôi nghĩ, “Mình phải làm gì? Mình có thể làm gì?”

67 Bấy giờ, ồ, họ nói, “Ồ, anh phải đứng về phía với người này hay phía người kia. Nếu anh định đi cùng với Danh Jê-sus, anh phải là người Danh Jê-sus. Và nếu anh đi với Phúc Âm Ngũ Tuần, anh phải rời bỏ Danh Jê-sus, và là người Phúc Âm Ngũ Tuần, hay đại loại như vậy.” Điều đó đến chỗ mà tôi đã phải có sự bày tỏ ra kiểu nào đó.

68 Sáng hôm đó tôi đã cầu nguyện nhiều trước khi đi xuống. Tôi nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin giúp con. Bởi vì, đó là hai con người vĩ đại; có hàng ngàn dây tở. Và Ngài đã sai con đến đây với một chức vụ. Và họ cả hai đều là những dây tở của Ngài. Và liệu con có nên ném vào chút ảnh hưởng gì mà con có với một tổ chức trong khi nó đang tranh chiến với một tổ chức khác?” Hiếu không? “Con—con thật không thể cảm thấy đúng trong việc làm chuyện đó. Con nghĩ đó hẳn không phải là ý chỉ của Đấng Christ cho con làm điều đó.” Và tôi nói, “Lạy Chúa, xin giúp con và ban cho con điều gì đó để làm, hay ban cho con điều gì đó để nói.”

69 Và rồi tôi đã chẳng có ai. Tôi chỉ phải đứng đó, chỉ có Chúa Jê-sus và tôi, sáng hôm đó.

70 Ồ, cuộc tranh biện lớn đã đến. “Anh sẽ làm gì? Quyết—quyết—quyết định gì anh sẽ làm?”

71 Tôi nói, “Quyết định của tôi đã được làm. Rằng, quyết định của tôi, là đứng giữa cả hai anh, và không tham gia tổ chức nào; và nói, với những cánh tay khoác quanh cả hai anh, ‘Chúng ta

là anh em đồng lao.” Hiếu không? Đấy, chúng ta là những người anh em. Hiếu không? Và tôi nói, “Tôi đã cố gắng đọc tất cả những quyển sách mà tôi có thể, như thế nào chuyện này đã đến, những gì được gọi là ‘vấn đề mới này,’ và như thế nào tự họ đã phân rẽ, và như thế nào mà chuyện này bắt đầu cách này và cách kia.” Và tôi nói, “Trong những cuộc tranh biện giữa các vị,” tôi nói, “điều đó cũng chính là điều đã làm tan vỡ phong trào Ngũ tuần, vào ngày...sau khi lễ Ngũ Tuần. Họ bắt đầu cãi cọ với nhau.” Và tôi nói, “Sự việc phân rẽ một lần nữa.”

⁷² Tôi nói, “Liệu có khả năng rằng có thể có một người trung gian giữa các vị không, thưa các anh em? Có bất cứ điều gì mà—mà có thể chịu đựng được không?”

⁷³ Ồ, họ không mở miệng được về lời đó, bởi vì nó rất sắc bén. Anh em biết, nó đã như thế nào, cách đây khoảng mười lăm, hai mươi năm rồi, vì một nhóm vừa mới rút ra từ một nhóm khác, và sự cãi lầy rất nhiều.

⁷⁴ Vì vậy tôi nói, “Ồ, thưa các anh em, đây là những gì mà tôi sắp làm. Tôi sắp sửa...Đức Chúa Trời đã không bao giờ sai tôi đến để làm báp-têm, dù sao đi nữa. Ngài sai tôi đến để cầu nguyện cho những con cái bị đau ốm của Ngài.” Tôi nói, “Vì vậy, tôi sẽ—sẽ cầu nguyện cho những con cái bị đau ốm, còn các vị mục sự truyền đạo làm báp-têm của riêng quý vị,” tôi nói.

⁷⁵ Tôi nói, “Bây giờ tôi muốn hỏi quý vị điều gì đó, chỉ để quý vị sẽ hiểu được.” Tôi nói, “Anh Ness, những...những người Danh Jêsus này, anh có tin rằng họ đã nhận được Đức Thánh Linh khi họ nói tiếng lạ và làm những điều giống như các anh trong hội Phúc Âm Ngũ Tuần làm không?”

Nói, “Chắc chắn.”

⁷⁶ Tôi nói, “Anh Scism, anh có tin rằng hội Phúc Âm Ngũ Tuần có Đức Thánh Linh khi họ nói tiếng lạ và làm cùng giống như anh đã làm dựa trên phép báp-têm không?”

Anh ấy nói, “Chắc chắn, tôi tin.”

⁷⁷ Tôi nói, “Vậy thì, Kinh Thánh nói, ‘Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh cho những người vâng lời Ngài.’ Vậy thì, ai vâng lời Ngài? Ai đã vâng lời Ngài? Người nào trong các anh em đã vâng

lời Ngài? Và Đức Chúa Trời đã ban cho cả hai anh em Đức Thánh Linh.” Hiểu không?

⁷⁸ Tôi nói, “Liệu anh sẽ nói, Anh Scism, rằng Anh Ness không có Đức Thánh Linh không?”

Nói, “Không.”

⁷⁹ Tôi nói, “Anh có nói rằng Anh Scism không có Đức Thánh Linh không?”

⁸⁰ “Không.” Thấy không? Đấy, cả hai họ đều tin lẫn nhau có Đức Thánh Linh.

⁸¹ Nhưng, anh em thấy, nó thật không có ý nghĩa gì cả, thưa các anh em. Nó không có ý nghĩa gì cả. Và tôi đã nghe, một lát sau đó...

Tôi sẽ quay trở lại với quan điểm của tôi trong một phút nữa.

⁸² Các anh em Phần Lan ở trên đây, sau khi tôi đã rời Phần Lan; nơi mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng tôi, những gì tôi nghĩ, một trong những buổi nhóm tuyệt vời nhất của chúng tôi. Tại đó nơi một bé trai, đã chết được sống lại, và nhiều thứ. Tôi đã gặp tại Stockholm, Thụy Điển, với Lewi Pethrus của hội thánh Filadelfia ở đó là một người vĩ đại của Đức Chúa Trời, và hội thánh Filadelfia. Anh Gordon Lindsay, người mà bây giờ...tôi nghĩ. Tôi không nghĩ anh ấy còn thuộc về nó bây giờ, nhưng anh đã thuộc về hội Phúc Âm Ngũ Tuần.

⁸³ Và về mặt quốc tế, hội Phúc Âm Ngũ Tuần là một trong những nhà bảo trợ lớn của tôi. Và nhóm Foursquare, đã tách ra khỏi hội Phúc Âm Ngũ Tuần, là một trong những nhà bảo trợ lớn của tôi. Nhóm Một ngôi, là một trong những nhà bảo trợ lớn của tôi, về mặt quốc tế. Hiểu không? Và tôi cứ giữ lập trường đó, chỉ để lại những lưỡi gươm bén nhọn, và rời giữ lập trường, mà tôi sẽ không đứng cả về phía này hoặc phía kia của sự cãi lầy đó. Cho đến lúc chúng tôi có thể nhìn thấy rằng chúng tôi là những người anh em, và đến với nhau, và rồi chúng tôi sẽ—chúng tôi sẽ tất cả nhìn thấy cùng quan điểm trực tiếp đó, mà chúng tôi sẽ đến, động cơ và mục tiêu làm như vậy.

⁸⁴ Và anh—anh em phải kiểm tra động cơ và mục tiêu của anh em, trước hết. Trước hết, hãy tìm ý chỉ của Đức Chúa Trời; và

rồi tìm mục tiêu của anh em; và rồi kiểm tra mục tiêu của anh em và xem thử mục tiêu của anh em có đúng hay không. Rồi, như Chúa Jêsus đã phán trong Mác 11:24, “Nếu các người bảo hòn núi này, ‘Hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ trong lòng mình.” Nhưng hề chừng nào anh em có sự nghi ngờ trong lòng, là nó có phải là ý chỉ của Đức Chúa Trời hay không, hay động cơ và mục tiêu của anh em thì sai, làm thế nào nó sẽ dời đi được? Nhưng khi anh em biết rằng động cơ của anh em là đúng, và đó là ý chỉ của Đức Chúa Trời, và mục tiêu của anh em là đúng, thì nó phải dời đi. Chỉ thế thôi, nếu không Đức Chúa Trời đã bảo điều gì đó sai trật.

⁸⁵ Đó là chính lý do, khi tôi đi đến bục giảng, trong những nhà thờ, không có ai từng nghe tôi đề cập những điều đó trên bục giảng, những vấn đề đó. Tôi cứ để mặc chúng. Xem đó, các anh em, đó là tùy anh em. Hiểu không? Tôi có mặt ở đây để giúp anh em chinh phục những linh hồn cho Đấng Christ, bởi một ân tứ Thiêng liêng, anh em thấy đó. Hiểu không? Nó chẳng tạo nên sự khác biệt nào...Anh em làm phép báp-têm của anh em. Nhưng rồi khi nó đến...

⁸⁶ Dĩ nhiên, tôi đã bị gọi tên mọi thứ. Tôi đã bị gọi, tôi không biết bao nhiêu, bất kỳ chỗ nào từ một—một “con đầu thai của Đức Chúa Trời” xuống đến một—một “con quý.” Đúng thế, mọi thứ. Nhưng, sau hết thấy điều đó, tôi là anh em của anh em, công dân của Vương Quốc Đức Chúa Trời; đang làm việc với tất cả anh em, vì Vương Quốc. Và điều đó là thật.

⁸⁷ Bây giờ tôi sẽ, nếu điều đó tốt, và anh em nghĩ chúng ta có đủ thời gian, tôi muốn nói cho anh em cách chúng ta thảo luận điều đó như thế nào. Thưa các anh em, điều đó sẽ được lắm, chỉ trong một phút chứ? [Các mục sư truyền đạo nói, “Tiếp tục. Tất nhiên.”—Bt.] Thưa anh, Anh Ness và họ...Được rồi. Và nó có thể là một chút mà sẽ giúp ích cho anh. Nó sẽ giúp cho anh em, hầu như hiểu được.

⁸⁸ Tôi đã viết xuống, ở đây, một vài điều mà tôi nhớ họ đã lấy ra khỏi đó. Và vì vậy họ đã hỏi tôi, tôi đã tin gì về “ba ngôi,” tôi có tin rằng có “ba ngôi” của Đức Chúa Trời không?

89 Bây giờ, thưa các anh em, khi chúng ta đến gần điều này, tôi hy vọng rằng, khi điều này chấm dứt, chúng ta sẽ là những người anh em giống như chúng ta đã từng đi suốt đường. Hiểu không? Nhưng tôi cảm thấy rằng tôi nợ nó với anh em, bởi vì dân sự của anh em đến với những buổi nhóm của tôi, và chắc chắn tôi không muốn gửi một người trong họ đi, bị lừa dối.

90 Và tôi luôn luôn bảo cho dân sự những người viết những câu hỏi cho tôi, bên ngoài những gì tôi giảng trên bục giảng...Và đây là người thư ký của tôi, và đại loại như vậy. Nếu họ hỏi tôi một câu hỏi, “Thế còn *điều này*, hay còn về *điều đó* thì sao?”

91 Tôi nói, “Hãy hỏi mục sư của anh em, đấy. Bởi vì, nếu ông ấy dẫn dắt anh em xa đến thế này, cho đến khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh, ông sẽ tiếp tục dẫn dắt anh em, anh em thấy đấy. Anh em, đấy, anh em hỏi mục sư của mình.” Bởi vì, những điều nhỏ bé như thế gây ra sự hoang mang, và do đó tôi lìa xa nó, anh em thấy đó.

92 Bây giờ, và tôi đã bị nói rằng tôi là một—một người hiểu chiến chống lại các tổ chức. Nay, tôi không phải vậy. Tôi nghĩ rằng các tổ chức thì thật tuyệt vời, nhưng khi hệ thống tổ chức của anh em bị thổi nát, đó là những gì tôi chống lại. Hiểu không? Cho dầu nó là một ngôi, hay—hay nó là ba ngôi, hay bất kể nó là gì, cái hệ thống; mà khi anh em đến một chỗ, anh em bây giờ...và nói, “Chúng tôi là người của Phúc Âm Ngũ Tuần.”

“Ồ, ai ở bên kia đường vậy?”

93 “Ồ, đó là những người anh em của chúng tôi. Họ là—họ được gọi là Ngũ Tuần Liên Hiệp.”

“Ồ, ai ở đó vậy?”

94 “Ồ, đó là những anh em Foursquare.Ồ, chúng tôi là những người anh em tuyệt vời. Chúng tôi có sự thông công tuyệt vời, với nhau.”

“Ồ, tất cả anh em có tin điều giống như vậy à?”

“Ồ, vâng, chúng tôi tin.”

“Vậy thì, ồ, điều gì tạo nên anh em cách này?”

95 “Ồ, những người anh em *này* làm báp-têm theo cách *này*. Và những người *này* làm báp-têm theo cách *này*, đối diện với chúng tôi. Và những người *này* làm phép báp-têm...”

96 Giống như tại Nam Phi ở đó, thưa anh em, chúng tôi đã đưng đến đề tài đó. Họ đã hỏi tôi. Một nhóm làm báp-têm ba lần, mặt hướng về phía trước. Và một nhóm khác làm báp-têm ba lần, mặt hướng về phía sau. Và họ nói...Tôi hỏi, “Anh em lấy điều đó ở đâu?”

97 Một người bảo, “Khi Ngài chết, Kinh Thánh bảo rằng Ngài hướng người về đằng trước,” và nói, “bởi vậy chúng ta nên để họ chú ý về đằng trước.”

98 Và tôi nói, “Ồ,” với nhóm khác, “thế còn...Còn các anh em thì làm gì?”

Nói, “Anh có bao giờ chôn một người với mặt úp xuống không?”

99 Ồ, và anh em biết điều gì không? Họ đã tự phân rẽ ra và tạo nên hai nhóm, hai tổ chức. Ồ, chao ôi, hỡi các anh em! Đó chỉ là những gì mà ma quỷ muốn. Đó chỉ là những gì mà nó muốn. Đúng thế. Làm cho chính anh em...

100 Bây giờ, xem đó, nó không phải là Sứ mạng Đức tin Sứ đồ, hay—hay nó cũng không phải là Phúc Âm Ngũ Tuần, ở một mặt khác. Nó không phải thế. Có những người tốt trong cả hai nhóm, giống như có tại đây. Nhưng, anh em thấy, đó là hệ thống của thứ đó.

101 Nó thật giống như Công giáo, như tôi thường nói. Nếu anh ta là một người Công giáo, và nương nhờ vào Đấng Christ vì sự cứu rỗi, anh ta được cứu. Chắc chắn, đúng thế. Nếu anh ta nương nhờ giáo hội, anh ta bị hư mất. Và bất kỳ người nào trong anh em ngũ tuần đều biết, nếu chúng ta đang hướng về giáo hội Ngũ Tuần để cứu chúng ta, “chúng ta là, những người khốn khổ nhất, ở giữa loài người,” đúng vậy, bởi vì chúng ta bị hư mất. Đúng vậy.

102 Nhưng nếu chúng ta đang nhìn tới Chúa Jêsus Christ, thì chúng ta được cứu, “bởi đức tin,” (điều đó, điều gì?) một công việc được hoàn tất. Và những thứ bé nhỏ đang làm việc này, và những nhãn hiệu, nó chẳng tạo nên sự khác biệt gì nhiều đâu.

¹⁰³ Bây giờ, tôi đã nói với Anh Scism, với... và Anh Ness, “Để trả lời câu hỏi của các anh,” tôi nói, “bây giờ, tôi không đứng về bên nào với các anh em. Và tôi biết, hễ chừng nào anh em cãi lầy, cả hai anh em đều sai trật. Thấy không? Bởi vì, tôi thà sai trật trong sự dạy dỗ của tôi, và đúng trong lòng tôi, hơn là đúng trong sự dạy dỗ của tôi, và sai trong lòng tôi.” Thấy không? Tôi nói, “Rốt cuộc, chính là tình trạng tâm lòng của anh em.”

¹⁰⁴ Và tôi đã thực hiện, để biết điều này: rằng, nếu một người, cho dầu người đó làm gì đi nữa, và người đó khác nhiều như thế nào, và những gì người đó nói về tôi; nếu trong lòng tôi, không phải từ chỉ một bốn phận, nhưng từ tấm lòng tôi tôi không thể yêu thương người đó như tôi yêu thương người nào khác, thì tôi biết có điều gì đó sai trật ở trong đây, đấy. Đúng thế, bởi vì, nó là—nó...cho dầu nếu người đó...

¹⁰⁵ Cách đây không lâu, một người anh trẻ tuổi đến, một người anh em trẻ tuổi của Hội thánh Đấng Christ. Và, ồ, anh ta đứng trên đó, và anh ta nói, “Tay này là một tên quý.” Hiểu không? Anh ta nói, “Ông ta nói về Đức Thánh Linh.” Anh ta nói, “Không có chuyện như vậy. Họ, ồ, chỉ có mười hai sứ đồ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và—và sự chữa lành Thiêng liêng chỉ được ban cho mười hai sứ đồ đó.” Và cứ tiếp tục, khoảng nửa giờ.

¹⁰⁶ Và tôi nói, “Chờ một chút, người anh em. Tôi nghĩ anh nên cho tôi một cơ hội để bào chữa cho Điều này, đấy.” Tôi nói, “Anh nói rằng anh đã nói chớ mà Kinh Thánh đã nói, và im lặng chớ mà Nó im lặng.”

Và anh ta nói, “Chúng tôi làm vậy.”

¹⁰⁷ Tôi nói, “Bây giờ, anh đã nói chỉ có mười hai sứ đồ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Kinh Thánh nói, ‘Có một trăm hai mươi người trong phòng cao khi Đức Thánh Linh giáng xuống, những người đàn bà và tất cả.’ Và xin anh nói cho tôi, anh nghĩ Phao-lô đã không có Đức Thánh Linh à? Và ông đã nhận lãnh Điều đó một thời gian dài sau đó, đấy. Và anh nói, ‘Ấn tứ chữa lành chỉ được ban cho mười hai sứ đồ.’ Và Ê-tiên đã đi xuống, một vài ngày sau đó, và ông đã không phải là một trong mười hai sứ đồ. Thậm chí ông không phải là một thầy giảng. Ông là một chấp sự, và đi xuống Sa-ma-ri và đuổi các quý.” Và tôi nói, “Ồ, người anh

em!” Rất im lặng ngay ở đây, đúng thế, chỗ mà anh ta đã phải giữ im lặng.

108 Và sau khi chuyện đó qua rồi, “Nhưng,” tôi nói, “tôi tha thứ cho anh đã gọi tôi là một tên quý, bởi vì tôi biết anh đã không có ý nói thế.”

109 Và rồi khi anh ta đã xong, anh ta bước lên. Anh ta nói, “Có một điều tôi có thể nói. Anh có Thánh Linh của Đấng Christ.”

110 Tôi nói, “Này, anh ơi, giờ tôi là gì, ma quỷ hay thuộc về Đấng Christ?” Thấy không? Thấy không?

111 Nhưng tôi nói cho anh em biết, đấy, bởi vì rằng một người, anh ta có thể bảo rằng tôi đã yêu thương anh ta; cho dầu, anh ta có bất đồng, và bất đồng kinh khủng và nói báng bổ. Anh ta...

112 Tôi là một tay thợ săn, với những con vật hoang dã, suốt đời mình. Và nhiều người đã nói, “Làm thế nào...” Lúc đó khi tôi phải giết con gấu đó, với một con dao, đấy. Nói, “Anh không sợ nó à?”

113 Tôi đáp, “Không. Nếu tôi sợ nó, nó sẽ giết chết tôi, đấy.”

114 Nhưng, xem đó, anh em không thể—anh em không thể phỉnh được chúng. Chúng biết anh em có sợ hãi chúng, hay không. Anh em sợ hãi một con ngựa, và quan sát những gì một con ngựa sẽ làm, nó sẽ quật anh em. Hiểu không? Vậy nếu anh em sợ hãi... Anh em không thể giả vờ điều đó. Anh em phải thật sự có nó.

Đó là cách thức xảy ra với Sa-tan.

115 Đó là cách thức ở giữa con người. Anh em phải thương yêu con người. Anh em không thể chỉ giả vờ điều đó. Anh em phải có nó, nếu không thái độ của anh em sẽ tỏ ra nơi nào đó, đấy. Đúng vậy. Anh em thật sự phải yêu thương dân sự, và họ biết anh em yêu thương họ. Đấy, có điều gì đó về nó.

116 Và người đó bây giờ, đã gọi điện cho vợ tôi, cách đây một vài ngày, và nói, “Có Anh Branham ở đó không?”

Đáp, “Không.”

117 Nói, “Ồ, một điều tôi sẽ phải nói. Tôi bất đồng với anh ấy, về thần học, nhưng tôi nói anh ấy là một đầy tớ của Đấng Christ.”

118 Ồ, rồi, và trước khi tôi rời khỏi, anh ta đã gửi cho tôi một lá thư, và anh ta nói, “Tôi sẽ đến, ngay khi anh quay trở lại.

Tôi muốn phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh đó mà anh đang nói về.”

¹¹⁹ Vì vậy, anh em thấy, chỉ ngay chỗ đó nếu anh em đã có...Nếu tôi đã có cảm giác đó, về việc nói, “Ồ, chẳng có cái gì cho anh đâu. Giáo phái cũ kỹ của anh thì không tốt, và—và tất cả các anh những người của Hội Thánh Đấng Christ thì không tốt. Anh em không tốt. Anh em là—anh em là ma quỷ.” Tôi đã không bao giờ thắng được con người đó. Và nếu tôi đã bảo cho anh ta rằng tôi yêu thương anh ta, và lại chẳng có ý điều đó trong lòng mình, anh ta hẳn đã biết rõ hơn. Tất cả chỉ có vậy với điều đó. Anh em phải có ý nói điều đó trong lòng mình.

¹²⁰ Và đó là vào những đêm khi tôi bước ra trên bục giảng đó, dưới sự nhận thấu rõ đó, đấy. Tôi không nghĩ về nó. Tôi chỉ không ăn thức ăn, từ giờ bữa ăn tối; và kiêng ăn và cầu nguyện, và ở lại trong căn phòng. Bởi vì, Ngài đã hứa với tôi Ngài sẽ thực hiện nó. Và do đó tôi đi mà không có một bóng nghi ngờ nào, bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó. Cho nên, đấy, của tôi...tôi biết động cơ của tôi là (gì?), mục tiêu của tôi là (gì?), vì sự tăng tiến của Nước Đức Chúa Trời.

¹²¹ Nếu một người đi lối *này*, lối *kia*, bất kỳ giáo hội nào mà anh ta đi; hễ chừng nào anh ta đến với Đấng Christ, điều đó chẳng thành vấn đề đối với tôi. Và điều đó ở trong lòng tôi. Hiểu không? Và cho dầu, nếu chúng ta đi qua và gia nhập Hội Thánh Đấng Christ, điều đó thật tốt. Tốt lắm. Nếu người đó...Giáo hội gì anh ta tham gia, nó không thành vấn đề đối với tôi. Nhưng miễn là tôi giành được linh hồn của anh ta cho Đấng Christ, là điều chính yếu.

¹²² Vì vậy tôi nói, “Anh Ness, không phải là khác biệt đâu...” Bây giờ tôi sẽ...Sử dụng cái *này* có được không, thưa anh? [Anh em ấy nói, “Được.”—Bt.] Tôi nói, “Tôi muốn nói và giải thích.” Và, trong điều này, tôi có thể nói với các anh em ở đây. Bây giờ, đừng đề cập điều này giữa vòng hội chúng của anh em. Nếu anh muốn, và làm ơn cho tôi, cứ—cứ—cứ để cho tôi chỉ là người anh em của anh em. Anh em hiểu không? Và tôi, và nếu—nếu tôi sai trật, thì anh em tha thứ cho tôi. Nhưng tôi muốn giải thích cho anh em, là có cả hai nhóm đang ngồi tại đây sáng nay, thuộc về cả Một

ngôi và cũng có, hội—hội Phúc Âm Ngũ Tuần, và niềm tin giáo lý ba ngôi.

¹²³ Bây giờ tôi muốn phát biểu điều này. Tôi muốn nói rằng tôi tin cả hai bên đều sai trật, hễ chừng nào họ cãi lầy với nhau, vì những động cơ của họ là sai trật. Và hễ chừng nào các động cơ của anh em là sai trật, cho dầu mục tiêu của anh em là gì đi nữa, nhưng động cơ của anh em cho mục tiêu đó là sai trật, lúc đó nó sẽ không bao giờ làm việc được. Đúng vậy.

¹²⁴ Bây giờ, một vài người đã nói, “Anh Branham, anh là một người của nhóm Duy Nhất Jêsus.” Tôi muốn nói rằng điều đó sai lầm rồi. Tôi không phải là người Duy Nhất Jêsus.

¹²⁵ Người nào đó nói, “Anh Branham, anh có phải là người theo giáo lý Ba ngôi không?” Không, thưa ông. Tôi không phải là tín đồ Ba ngôi. Tôi là tín đồ Đấng Christ. Hiểu không? Tôi—tôi—tôi không...Từ ba ngôi thậm chí đã không hề được nhắc đến trong Kinh Thánh, chữ “ba ngôi.” Và tôi không tin rằng có ba Đức Chúa Trời riêng biệt.

¹²⁶ Tôi tin có một Đức Chúa Trời trong ba chức vụ: Cha, Con, Thánh Linh. Đó là một cách chính xác tại sao chúng ta được giao cho sứ mạng để làm báp-têm trong Danh của Cha, Con, Thánh Linh. Tôi tin rằng đó là Đức Chúa Trời đang giảng hạ, giảng xuống.

¹²⁷ Bây giờ, Đức Chúa Trời, khi Ngài trước hết hiện ra cho con người, Ngài đã ở trong hình dạng của một Trụ Lửa. Anh em tin điều đó, phải không? Sự...Bất kỳ người đọc Kinh Thánh nào đều biết rằng Trụ Lửa đã có trong đồng vắng là Logos, rằng đó là Thiên sứ của Giao ước, mà là Đấng Christ.

¹²⁸ Bởi vì, Ngài đã phán...Ngài là...Nó không phải là...Tôi tin đó là Tin lành Giảng 6 ở đó, Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham,” thuộc về đấng “TA LÀ.” Ngài là đấng “TA LÀ.”

¹²⁹ Vì vậy, đó là Đức Chúa Trời, thánh khiết; ngay cả nếu một người chạm đến một hòn núi, người ấy phải bị giết chết, đấy. Được rồi. Bây giờ, cùng Đức Chúa Trời đó đang cố gắng làm việc chính Ngài trở lại trong vật thọ tạo của Ngài mà Ngài đã tạo nên. Bây giờ, Ngài không thể đến gần họ, bởi vì họ phạm tội, và dòng

huyết của những con dê và con cừu đã không bao giờ cất tội lỗi đi được. Chúng ta biết điều đó. Nó chỉ che đậy tội lỗi.

¹³⁰ Bây giờ, nhưng rồi cũng chính Đức Chúa Trời đó đã có mặt trong Trụ Lửa, Ngài đã trở nên xác thịt, qua Con Ngài, và ngự trong một thân thể được gọi là Chúa Jêsus Christ. Kinh Thánh nói, “Vì sự đầy dẫy thần tính Đức Chúa Trời thấy đều ở trong Đấng ấy.” Và Chúa Jêsus đã phán trong...Ồ, trong Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Mọi người đều công nhận, sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm.” Và nếu họ đã có thể gọi nó là lớn lắm, ồ, chúng ta sẽ làm gì, đây? “Sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời là lớn lắm, vì Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, và đã được các thiên sứ thấy, và tiếp lên trong sự Vinh hiển,” và vân vân. Vậy thì, và Ngài đã phán trong Tin Lành Giảng 14, với Thô-ma, “Khi các người đã nhìn thấy Ta, các người đã thấy Cha. Và tại sao các người nói, ‘Xin chỉ Cha cho chúng tôi?’” Kinh Thánh nói, rằng, “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian với chính Ngài.”

¹³¹ Vậy thì, Đức Chúa Trời không thể là ba người, ba Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus cũng không thể là Cha của Chính Ngài, trong một. Hiểu không? Vì vậy, anh em thấy, nó làm cho cả hai thuyết về mặt cơ bản đều sai cả.

¹³² Bây giờ, và bây giờ nếu anh em để ý, không có nơi nào...Nếu chúng ta có ba Đức Chúa Trời, chúng ta là những kẻ ngoại giáo. Bây giờ, chúng ta biết điều đó.

¹³³ Giống như có một lần một người Do Thái đã nói với tôi, khi tôi đang trò chuyện với anh ta, nói, “Người nào trong họ là Đức Chúa Trời của anh? Người nào là Đức Chúa Trời của anh, Cha, Con, hay Đức Thánh Linh? Người nào là của anh?”

Và tôi nói, “Ồ, không có chuyện ba Đức Chúa Trời.”

¹³⁴ Anh ấy nói, “Anh không thể chặt—chặt Đức Chúa Trời thành ba mẩu và trao Ngài cho một người Do Thái.”

Tôi nói, “Không, thưa ông.” Tôi nói...

¹³⁵ Khi John Rhyn đã được chữa lành khỏi căn bệnh mù, tại đó ở Fort Wayne, anh em biết; và giáo sĩ này đã có mặt trên đây tại Mishawa...hay tới Fort...Cảng Benton. Ông ấy nói, “Anh không

thể chặt Đức Chúa Trời thành ba mẩu và trao Ngài cho một người Do Thái.”

136 Tôi nói, “Chắc chắn không. Tôi không.” Tôi nói, “Thưa thầy, sẽ khó cho thầy để tin những vị tiên tri không?”

Ông bảo, “Không.”

137 Tôi nói, “Trong Ê-sai 9:6, ông đang nói về ai, ‘Một Con Trẻ được sinh ra cho chúng ta, một Con Trai được ban cho, được xưng là Đấng Mưu Luận, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Vua Hòa Bình?’”

Ông bảo, “Đó là Đấng Mê-si.”

Tôi hỏi, “Thế thì, thưa Thầy, mối quan hệ Đấng Mê-si với Đức Chúa Trời sẽ là gì?”

Ông bảo, “Ngài sẽ là Đức Chúa Trời.”

138 “Đó là những gì tôi nghĩ.” Hiểu không? Vậy thì, anh em thấy, điều đó hoàn toàn đúng. Đó là những gì Ngài là. Và vì vậy tôi đã nói, “Hãy nói cho tôi chỗ nào Chúa Jêsus đã không làm ứng nghiệm một cách chính xác những gì vị tiên tri đã nói Ngài sẽ làm.” Và ông bắt đầu khóc và bước quanh. Tôi nói, “Bởi Điều đó, John Rhyne đã sáng mắt.” Hiểu không?

Và ông nói, “Làm sao Đức Chúa Trời có một con trai được!”

139 Tôi nói, “Đức Giê-hô-va vĩ đại đã phủ bóng trên một người nữ, như vị tiên tri đã nói Ngài sẽ, và đã tạo ra một tế bào Huyết. Và qua tế bào Huyết đó là nơi thân thể của Đấng Christ đã hình thành.

140 “Hãy nhìn, trong Cựu Ước, thưa Thầy,” tôi nói, “khi một người đi dâng của lễ, người ấy lấy một con chiên. Người ấy biết mình đã vi phạm những điều răn của Đức Chúa Trời, vì vậy người ấy lấy một con chiên. Người xưng ra những tội lỗi của mình, và con chiên này bị giết. Trong khi...bàn tay của người ấy đặt trên con chiên; sự xưng nhận của mình mà người biết người nên chết vì các tội lỗi của mình, nhưng con chiên đang thế chỗ của người. Và tế bào huyết bị vỡ ra; và người ấy đã giữ con chiên nhỏ bằng tay của mình cho đến lúc người ấy cảm thấy sự sống bé nhỏ của nó đi ra khỏi nó, và cứng lại. Rồi thầy tế lễ, dĩ nhiên, ném huyết trên—trên ngọn lửa, bàn thờ bằng đồng của sự phán xét.”

¹⁴¹ Rồi tôi nói, “Người đó, sau đó, khi anh ta đi ra khỏi nơi đó, biết rằng chiên đã thế chỗ của anh ta, nhưng anh ta đã đi ra với cùng nỗi ham muốn mà anh ta đã có khi anh ta đi vào, đấy, bởi vì nó không thể cất tội lỗi đi. Thấy không? Nhưng, rồi, trường hợp này, ‘Người thờ phượng một lần được sạch rồi, không còn có lương tâm tội lỗi nữa.’ Tại đó, đó là của sinh tể được dâng hằng năm. Nhưng,” tôi nói, “bây giờ đó là lần này, ‘người thờ phượng đã từng được rửa sạch rồi, lương tâm họ không còn tội lỗi nữa.’ Bởi vì...”

¹⁴² “Nhìn kia, thưa Thầy. Trong hồng cầu, sự sống nhỏ bé đó bắt đầu trong tế bào, mà nó đến từ giống đực, đi vào trong giống cái. Và nó sinh ra trứng; nhưng, gà mái có thể đẻ trứng, nhưng nếu nó không giao phối với chim đực, nó sẽ không bao giờ ấp được.”

¹⁴³ Và tôi nói, “Thế thì Đức Chúa Trời, đấng vĩ đại nhất mà đầy đầy mọi thời gian và không gian, đã giáng xuống thành một mầm sự sống bé nhỏ trong tử cung một người nữ.” Và rồi tôi nói, “Khi chúng ta được cứu ngày nay...Chúa Jêsus chẳng phải là người Do Thái hay người Ngoại bang, bởi vì trứng chỉ sinh ra xác thịt. Dòng huyết có Sự sống. Vì vậy chúng ta—chúng ta thì...Kinh Thánh nói, ‘Chúng ta được cứu bởi huyết của Đức Chúa Trời.’ Đấy, Ngài không phải là người Do Thái hay người Ngoại bang; Ngài là Đức Chúa Trời. Do đó, khi chúng ta đến bàn thờ và đặt bàn tay của chúng ta, bởi đức tin, trên đầu của Ngài, và cảm thấy sự xé ra và nỗi thống khổ tại Đồi Sọ, và xưng ra các tội lỗi của chúng ta, rằng chúng ta sai trật, Ngài đã chết thế chỗ cho chúng ta!

¹⁴⁴ “Thế thì, thầy thấy,” tôi nói, “huyết của con chiên đó không thể quay trở lại trên điều này, dòng huyết mà...Tế bào đã bị vỡ, và sự sống mà đã được phóng thích, trong sự tan vỡ tế bào huyết này của con chiên, không thể quay trở lại trên người thờ phượng, bởi vì đó là sự sống của loài vật, và nó không phù hợp với sự sống con người.

¹⁴⁵ “Nhưng lần này, khi tế bào huyết đó bị tan vỡ, nó không chỉ là một con người. Đó là Sự Sống của Đức Chúa Trời, đã được phóng thích. Và khi người thờ phượng đặt tay của mình, bởi đức tin, trên Con của Đức Chúa Trời, và xưng ra các tội lỗi của anh ta, không phải là sự sống của một người khác, nhưng là Sự Sống của

Đức Chúa Trời quay trở lại trong con người này, đó là Sự Sống Đời đời. Từ ngữ *Zoe*, được dịch là, ‘Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời.’ Và Ngài đã phán Ngài sẽ ban cho chúng ta *Zoe*, Sự Sống Đời đời, và bây giờ chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Thế đấy.”

¹⁴⁶ Tôi nói, “Vậy thì nó là cái gì? Chính là Đức Chúa Trời, giáng hạ. Ngài đã đến, đầu tiên; ‘không có ai có thể chạm đến Ngài,’ vì con người đã phạm tội. Thế thì Ngài đã giáng xuống trong một thân thể, ‘để nếm biết tội lỗi...để lấy tội lỗi.’ Xem đó, Ngài, điều duy nhất Đức Chúa Trời có thể làm, là cứu, là thực hiện nó theo cách đó.”

¹⁴⁷ Chẳng hạn, chuyện gì xảy ra nếu tôi có quyền tư pháp đối với toàn thể thánh giá này sáng nay, giống như Đức Chúa Trời có trên loài người, và tôi nói, “Con người đầu tiên nhìn vào cây cột đó, chết,” và Tommy Hicks nhìn vào nó? Bây giờ, chẳng hạn, tôi lấy Carl... “Anh Carlson, anh chết cho anh ta.” Điều đó không công bằng. Tôi sẽ nói, “Leo, anh là thư ký của tôi; anh chết cho anh ta.” Điều đó không công bằng. “Billy Paul, con trai của ta, con chết cho anh ta.” Điều đó không công bằng. Cách duy nhất tôi có thể công bằng, là chính tôi thế chỗ của anh ta.

¹⁴⁸ Và đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm. Ngài, Đức Chúa Trời, là Thần. Và Ngài đã sáng tạo...Ngài, Ngài đã đổi vai của Ngài. Thật là sự bàng hoàng, cho dân sự, để nghĩ về bé Giê-hô-va. Ngài đã có thể đã đến, trong một con người trưởng thành trọn vẹn, nhưng Ngài đã đến trong một máng cỏ, trên một đống phân. Bé Giê-hô-va, đang kêu khóc giống như một em bé. Bé Giê-hô-va, đang nô đùa giống như một cậu bé. Bé Giê-hô-va, làm thợ mộc, giống như một người thợ. Bé Giê-hô-va, trong tuổi vị thành niên. Giê-hô-va, lơ lửng giữa các tầng trời và đất, với những chiếc ly của những tên say rượu và những bãi nước bọt của những tên lính trên mặt của Ngài. Giê-hô-va, đang chết cho con cái của Ngài. Giê-hô-va, đang chết, để cứu chuộc; không phải là một người khác, nhưng Chính Đức Chúa Trời! Đấy, Đức Chúa Trời, đó là chức vụ của Ngài. Tại sao? Ngài đang cố gắng quay trở lại với tấm lòng con người.

149 Bây giờ, chúng ta không thể chạm tới Ngài, Ở Đó. Ở Đây, chúng ta cảm thấy Ngài với bàn tay của chúng ta. Vậy thì Ngài đã làm gì, qua sự dâng hiến của thân thể đó? Ngài trở thành Đức Giê-hô-va trong chúng ta. Chúng ta là những phần của Ngài. Vào Ngày lễ Ngũ Tuần, Trụ Lửa đã Tự bùng phát, và những lưỡi bằng Lửa đậu trên mỗi người, tỏ cho thấy rằng Đức Chúa Trời đang phân rẽ chính Ngài giữa vòng Hội thánh của Ngài.

150 Thế thì, thưa các anh em, nếu chúng ta chỉ có thể đến với nhau, và mang Điều đó lại với nhau! Thế thì chúng ta có Đức Giê-hô-va trong sự trọn vẹn, khi chúng ta đến với nhau. Nhưng làm thế nào chúng ta có thể, khi người này đang nói tiếng lạ và nhận được phép báp-têm, người này; và rồi giữ lưỡi bằng Lửa này ở trên đây, và người này? Chúng ta hãy đặt Nó vào với nhau.

151 Khi Đức Chúa Trời, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, giáng xuống, và Kinh Thánh nói, “Các lưỡi bằng Lửa đậu trên mỗi người trong họ.” Và họ... “Các lưỡi, giống một ngọn Lửa,” liếm. Đó chính là Trụ Lửa đang tự phân rẽ Nó và phân chia chính Nó, ở giữa vòng dân sự, để chúng ta sẽ là những anh em. “Ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong Ta, và các người ở trong Ta.” Và, chúng ta, chúng ta là một. Chúng ta là một, không bị phân chia.

152 Giờ đây, Giê-hô-va Đức Chúa Trời, ở trên Đây, không thể chạm đến nhân loại được, bởi vì luật về sự thánh khiết của Chính Ngài; Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã trở nên tội lỗi vì chúng ta, và đã trả giá; để chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời có thể đến và sống trong chúng ta. Đức Chúa Trời ở trên chúng ta; Đức Chúa Trời ở với chúng ta; Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. Không phải là ba Đức Chúa Trời; một Đức Chúa Trời! Các giáo sư đang gắng, đến điên rồ để hình dung ra Điều đó. Nó là—nó là một sự khải thị. Nó phải được khải thị cho anh em.

153 Bây giờ, bây giờ, khi đến với phép báp-têm, bây giờ, nhiều người...Bây giờ, anh em phải làm điều đó, thưa các anh em. Hay là, nó giống như tôi đã nói với Anh Scism và với Anh Ness, rằng nếu anh em...Sự—sự cãi lầy nổi lên. Và bất cứ, nhiều người trong các anh em học giả ở đây thì hội đủ hơn tôi; nhưng tôi đã thực hiện nhiều sự nghiên cứu dựa trên đề tài này. Và tôi đã đọc Các

Giáo phụ Tiền Nicene, quyển *Giáo hội nghị Nicene*, và tất cả nhà sử học, và vân vân.

154 Vấn đề đó đã xuất hiện tại Giáo hội nghị Nicene. Cả hai phía đã đi gieo hạt; khi giáo hội Công giáo đứng về phía ba ngôi cực đoan, và phía khác đi về một ngôi độc nhất, và cả hai phía đã đi ra. Hoàn toàn chính xác, vì con người đã có điều gì đó để làm trong đó.

155 Anh em phải để Đức Chúa Trời làm điều đó, không cần chúng ta cố gắng hình dung ra nó. Chúng ta hãy là anh em. Chúng ta hãy cứ tiếp tục và để Đức Chúa Trời làm điều mà Ngài sẽ làm. Nếu Ngài là vô hạn và biết mọi sự, và tiên đoán sự kết thúc từ ban đầu, làm thế nào chúng ta có thể làm bất cứ điều gì về điều đó? Cứ tiếp tục di chuyển. Đó là cách. Hãy hòa nhịp bước, như tôi đã nói tối qua, với Giô-suê vĩ đại của chúng ta.

156 Bây giờ hãy nhìn, nếu có ba Đức Chúa Trời...Tôi chỉ muốn tỏ cho anh em thấy điều này lỗi bịch như thế nào. Nếu có ba Đức Chúa Trời, thì Chúa Jêsus là Cha của Chính Ngài...Chúa Jêsus không thể là Cha của Chính Ngài, là một người. Và, nếu có ba, Ngài đã không được sinh ra là sự sinh ra đồng trình. Vậy thì bao nhiêu...[Anh Branham minh họa, sử dụng ba đối tượng—Bt.] Tôi sẽ nói *đây* là Đức Chúa Trời Cha; và *đây* là Đức Chúa Trời Con; và *đây* là Đức Chúa Trời Thánh Linh.

157 Bây giờ, với những anh em khác ở đây, anh em quan sát điều này chỉ trong một phút và anh em thấy những gì tôi đang cố gắng chỉ ra. Tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ cho anh em thấy được điều đó. Nào, nhìn xem, cả hai anh em đều tin vào cùng một điều, nhưng ma quỷ cứ len vào giữa anh em và làm tan vỡ anh em về điều đó. Thật chính xác là điều giống như vậy, và tôi sẽ chứng minh nó cho anh em, bởi sự vừa giúp của Đức Chúa Trời, và với Kinh Thánh của Đức Chúa Trời. Nếu nó không phải là Kinh Thánh, thì đừng nhận nó. Đúng vậy.

158 Nhưng bây giờ hãy nhìn. [Anh Branham minh họa, dùng ba đối tượng—Bt.] *Đây* là (cái gì?) Đức Chúa Trời là Cha; *đây* là Đức Chúa Trời là Con; *đây* là Đức Chúa Trời là Thánh Linh.Ồ, nào, chúng ta hãy dừng lại chỉ trong một phút, đặt ba đó ra đó; Đức Chúa Cha, Con, và Thánh Linh.

¹⁵⁹ Ô, tôi sẽ không có thời gian để làm điều này. Tôi...[Các anh em nói, “Cứ tiếp tục! Cứ tiếp tục!”—Bt.] Nhưng, đây, ò, tôi sẽ vội thật nhanh như có thể được. Tha thứ cho tôi, các anh em của tôi, nhưng tôi—tôi—tôi đã chưa bao giờ trò chuyện với anh em, và tôi—tôi muốn làm điều này.

¹⁶⁰ Và rồi, nhìn xem; Đức Chúa Trời là Cha, Đức Con, Đức Thánh Linh. Vậy thì, Ai là Cha của Đức Chúa Jêsus Christ? Đức Chúa Trời là Cha của Đức Chúa Jêsus Christ. Hết thầy chúng ta tin điều đó. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

¹⁶¹ Bây giờ, khi chúng ta lấy Ma-thi-ơ 28:19, khi Chúa Jêsus phán, “Do vậy các ngươi hãy đi, giảng dạy cho muôn dân, làm báp-têm cho họ trong Danh của Cha, Con, Thánh Linh,” mười ngày sau đó, Phi-e-rơ bảo, “Hãy hối cải, và chịu báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ.” Có một sự trái nghịch thẳng thắn nơi nào đó. Bây giờ, chúng ta hãy dừng...có một...

¹⁶² Mọi người đã làm chứng, và các thứ. Nó đây này. Đây là niềm tin của tôi, và tôi chỉ đang đặt nó ra trước anh em, thưa các anh em. Tôi không nói điều này ra trên các bục giảng; nó tùy thuộc anh em. Nhưng tôi muốn tỏ cho anh em những gì tôi thấy ở cả hai phía, để Đức Thánh Linh khảo thí nó cho anh em, đây.

¹⁶³ Bây giờ, Ma-thi-ơ 28:19, và nếu—nếu Ma-thi-ơ 28:19 trái nghịch với Công Vụ 2:38, thế thì có sự trái nghịch trong Kinh Thánh, và Nó không xứng với giấy mà Nó được viết lên.

¹⁶⁴ Bây giờ nếu anh em lưu ý trong Ma-thi-ơ chương 16, Chúa Jêsus đã ban cho Phi-e-rơ sự khảo thí, và ban cho ông những chìa khóa.

¹⁶⁵ Bây giờ, hãy nhớ, Kinh Thánh không được khảo thí bởi thần học của chương trình nhân tạo nào đó. Nó không. Nó là sự khảo thí.

¹⁶⁶ Nó là một sự khảo thí, từ ban đầu. Tại sao A-bên đã dâng lên cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn Ca-in? “Nó đã được khảo thí cho ông,” rằng đó không phải là những quả đào, và những quả táo, và những quả cam, và những quả táo. Nếu những quả táo khiến cho những người nữ nhận ra họ trần truồng, tốt hơn chúng ta nên chuyển những quả táo một lần nữa, thưa anh

em. Anh em không nghĩ vậy sao? Đây, điều đó, điều đó nghe có vẻ phạm thượng, nhưng tôi không có ý nói thế. Nhưng, nó không phải là những quả táo. Không, thưa quý vị. Vậy thì, và nếu đó là vậy, thế thì, “Nó đã được khải thị cho A-bên,” rằng ông là dòng huyết của cha ông. Vì vậy ông đã dâng huyết, bởi vì đó là một sự khải thị. Toàn bộ sự việc được xây dựng trên điều đó.

¹⁶⁷ Bây giờ nhìn xem, đây là một người đánh cá già dốt nát, thậm chí không đủ học vấn... Kinh Thánh nói ông dốt nát và thất học. Nhưng ông đang đứng đó, và Chúa Jê-sus đã hỏi câu hỏi, “Người nói Ta Con người là ai?”

¹⁶⁸ Người ta nói, “Ồ, Ngài là—Ngài là Môi-...” Hay là, “Họ—họ nói, ‘Ngài là Môi-se.’”

“Họ nói, họ nói Ta là Ai?”

Người ta nói, “Ồ, Ngài là Giê-rê-mi hay các đấng tiên tri, và người này, người đó, hay người nọ.”

¹⁶⁹ Ngài phán, “Đó không phải là vấn đề. Ta hỏi người. Người nói Ta là ai?”

¹⁷⁰ Và Phi-e-rơ phát biểu đúng ngay, và nói, “Ngài là Con Đức Chúa Trời.”

¹⁷¹ Và Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con của Giô-na.” Bây giờ hãy xem. “Thịt và huyết đã không khải thị điều này cho người, nhưng Cha Ta ở trên Trời.” Hiểu không?

¹⁷² Bây giờ hãy xem, nào, giáo hội Công giáo nói rằng Ngài xây Hội thánh trên Phi-e-rơ. Điều đó là sai.

¹⁷³ Giáo hội Tin Lành nói, “Ngài xây Nó trên chính Ngài.” Nhưng bây giờ hãy xem và tìm ra, xem nó phải vậy không.

¹⁷⁴ Ngài đã xây Nó trên sự khải thị thuộc linh về Ngài là Ai, đây, bởi vì Ngài phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con của Giô-na. Thịt và huyết đã không khải thị điều này cho người. Ta nói người là Si-môn; trên đá này” (đá gì? sự khải thị) “Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa của âm phủ không thể thắng được Nó.” [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.]

¹⁷⁵ Rồi, khi Phi-e-rơ đang đứng có mặt lúc Ma-thi-ơ 28 được trích dẫn, và đã quay trở lại và, mười ngày sau, với sự khải thị đó, và

đã làm báp-têm trong Danh của “Đức Chúa Jêsus Christ.” Tại sao ông đã làm điều đó? Với sự khải thị của Đức Chúa Trời; và đã có các chìa khóa vào Vương Quốc, thừa anh em.

¹⁷⁶ Bây giờ tôi có thể gây tổn thương cho anh em trong một phút, một phía của anh em, nhưng hãy dừng lại chỉ một phút. Không có một chỗ nào trong Kinh Thánh mà bất kỳ người nào đã từng được báp-têm trong Danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Không có một chỗ nào trong lời Kinh Thánh. Và nếu có, hãy trình nó ra. Và nếu anh em có thể tìm được bất kỳ chỗ nào trong lịch sử thiêng liêng, cho đến khi có sự hình thành của giáo hội Công giáo, tôi muốn anh em trình nó ra. Không có một chỗ nào, này, và điều đó là thật.

Nhưng bây giờ hãy đợi một phút, anh em Một ngôi, chỉ một giây.

¹⁷⁷ Bây giờ, không có nơi nào mà...Nếu bất kỳ người nào có thể chỉ cho tôi thấy một phân đoạn Kinh Thánh chỗ mà nghi lễ đó đã được sử dụng trong Kinh Thánh, về “Cha, Con, Thánh Linh,” anh em có bốn phạm phải đến nói cho tôi chỗ mà người nào đó đã được báp-têm giống như thế.

¹⁷⁸ Và vài người trong họ nói, “Ồ, tôi sẽ nhận lấy những gì Chúa Jêsus đã phán, không phải những gì Phi-e-rơ nói.” Nếu chúng mâu thuẫn, với nhau, chúng ta sẽ làm gì? Nếu hết thấy điều đó không phải là Đức Chúa Trời, thì phần nào của Kinh Thánh là đúng?

¹⁷⁹ Hết thấy phải trùng hợp và đến cùng với nhau, và duy nhất là sự khải thị của Đức Chúa Trời. Các trường học của chúng ta không bao giờ dạy nó. Đó là sự khải thị, mà anh em phải nhìn thấy Nó.

¹⁸⁰ Thế thì, nếu hai người mâu thuẫn, với nhau, thì loại Kinh Thánh gì mà chúng ta đang đọc? Làm thế nào tôi biết được Giảng 14 là đúng, hay không? Làm thế nào tôi biết được Giảng 3 là đúng, hay không? Làm thế nào, làm thế nào, làm thế nào tôi biết được? Hiểu không?

¹⁸¹ Nhưng cách duy nhất mà tôi có thể có đức tin trong Đức Chúa Trời, là biết rằng Kinh Thánh ấy là đúng, và tin rằng Nó đúng, và

ở lại ngay với Nó. Dầu tôi không hiểu được Nó, tôi vẫn đưa Nó vào hành động, dù sao đi nữa.

¹⁸² Nhưng khi những sự mâu thuẫn này xuất hiện, thì tôi đi đến trước Đức Chúa Trời, để tìm ra. Và cũng Thiên sứ đó mà đã gặp tôi trong buổi nhóm, và vào ban đêm, là cùng Một Đấng đã dạy dỗ tôi Điều này. Hiểu không? Bây giờ thấy điều này không, điều này là như thế nào bây giờ.

¹⁸³ Bây giờ, Ma-thi-ơ 28:19, chúng ta hãy xem chỉ trong một phút nào. Và bây giờ tôi sẽ đơn cử Công vụ 2:38 ngay tại đây, chỗ Phi-e-rơ nói, “Đức Chúa Jêsus Christ.” Và Ma-thi-ơ nói, “Cha, Con, Thánh Linh.”

¹⁸⁴ Bây giờ lắng nghe. Ngài phán, “Hãy làm báp-têm cho họ...” Không phải “nhơn danh của Cha, nhơn danh của Con, nhơn danh của Đức Thánh Linh.” Ngài không bao giờ nói điều đó. Chẳng có “danh...nhơn danh...nhơn danh.”

¹⁸⁵ Ngài không bao giờ bảo, “Làm phép báp-têm cho họ trong các danh của Cha, Con, và Thánh Linh,” vì nó thậm chí chẳng có nghĩa gì.

¹⁸⁶ Ngài phán, “Hãy làm báp-têm cho họ trong Danh (D-a-n-h) của Cha, Con, và Thánh Linh.” Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “...của Cha, Con, và Thánh Linh,” liên từ, “và, và, và.”

¹⁸⁷ Không phải là “các danh.” Không phải “trong cái danh của Cha, danh của Con, danh của Thánh Linh.” Không phải, “trong các danh của Cha, Con, và Thánh Linh.” Nhưng, “trong cái Danh,” D-a-n-h, số ít, “của Cha, Con, và Thánh Linh.” Vậy thì, danh nào trong chúng là danh đúng để làm báp-têm trong? Đó là một Danh. Là danh nào? Có phải “Cha” là cái tên đúng, hay “Con” là cái tên đúng, hay “Thánh Linh” là cái tên đúng?

¹⁸⁸ Đó là một “Danh,” nơi nào đó. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, thế thì, bây giờ tôi muốn hỏi anh em điều gì đó. Nếu cái “Danh,” thế thì, nếu Chúa Jêsus phán, “Hãy làm báp-têm cho họ trong Danh của Cha, Con, và Thánh Linh...” Bao nhiêu anh em tin rằng Chúa Jêsus đã phán điều đó? [“A-men.”]

Đó là lời Kinh Thánh. Đó là Ma-thi-ơ 28:19, “Trong Danh của Cha, Con...”

¹⁸⁹ [Anh Branham thấy sự đứt quãng—Bt.] Có điều gì đó mà chúng ta...Không, nó là, tôi nghĩ...Được rồi, thưa anh. [Một anh em nói, “Xin lỗi, Anh Branham?”] Vâng. [“Tôi muốn thay cuốn băng này, và tôi không muốn bỏ qua điều đó.”] Được. [Băng trống.]...?...

¹⁹⁰ Bây giờ, “trong Danh của Cha, Con, và Thánh Linh.” Bây giờ lắng nghe, thưa các anh em. Không có chuyện như là danh của “Cha,” vì *Cha* không phải là một cái tên. Nó là một cái tước hiệu. Không có chuyện như là tên của “Con,” vì *Con* là một tước hiệu. Không có chuyện như là tên của “Thánh Linh.” Đó là những gì là Ngài.

¹⁹¹ Tôi đã nói điều đó tại một bữa điểm tâm buổi sáng nọ dành cho các mục sư truyền đạo, và một phụ nữ...Mất trật tự, dĩ nhiên, bất kỳ người nào sẽ làm gián đoạn, bất kỳ điều gì giống như thế. Chị ta bảo, “Đợi một chút! Tôi xin lỗi!” Nói, “Đức Thánh Linh là một cái tên.”

¹⁹² Tôi nói, “Đó là những gì Nó là. Tôi là một con người, nhưng tên của tôi không phải là ‘Con người.’”

¹⁹³ Đó là Đức Thánh Linh. Đó không phải là một cái tên. Đó là những gì Nó là. Dĩ nhiên, đó là một danh từ, nhưng nó không phải là một...Nó là một—nó là một...Nó không phải là một cái tên.

¹⁹⁴ Vậy thì, nếu Ngài phán, “Hãy làm báp-têm cho họ trong Danh của Cha, và Danh của Con, và Danh của Thánh Linh,” và Cha, Con, hay Thánh Linh cũng chẳng phải là cái tên, thế thì Danh là gì? Chúng ta muốn tìm thấy.

¹⁹⁵ Bây giờ, chúng ta có thể hiểu tất cả điều đó trong một chỗ tại đây, nếu anh em cứ quan sát và—và—và bỏ chút thì giờ lúc này, hay dành một ít thời gian, tôi có ý nói vậy. Bây giờ để ý Ma-thi-ơ 28:19. Bây giờ, tôi không nói rằng...

¹⁹⁶ Anh em có thể, anh em có thể đã làm điều đó, vài người trong các chị hay các anh em. Anh chị em có thể cầm lên một quyển sách, ngày nào đó, và nhìn vào phía sau của nó, và nói, “John và Mary sống hạnh phúc mãi sau đó.” Ồ, ai là John và Mary? Điều

gì là...ai là John và Mary mà sống hạnh phúc mãi về sau? Chỉ có một cách anh em sẽ từng biết được John và Mary là ai; mà, nếu nó là ô chữ đối với anh em, hãy quay trở lại và đọc quyển sách. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy quay trở lại trang đầu tiên và đọc cho thấu suốt, và nó sẽ cho anh chị em biết John và Mary là ai.

¹⁹⁷ Ô, nếu Chúa Jêsus đã phán, Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời, đã phán, “Vậy các người hãy đi, dạy dỗ muôn dân, làm báp-têm cho họ trong Danh của Cha, Con, và Thánh Linh,” và cũng không phải *Cha, Con, hay Thánh Linh* là cái tên, thế thì, nếu nó là ô chữ, chúng ta nên quay trở lại trang đầu của quyển Sách.

¹⁹⁸ Bây giờ chúng ta hãy giữ lại tới chương thứ 1 của Ma-thi-ơ, và chúng ta sẽ bắt đầu ở đó, chỗ gia phả, xuống cho đến câu thứ 18.

¹⁹⁹ Bây giờ hãy xem, bây giờ hãy xem chỉ một phút. [Anh Branham minh họa, dùng ba đối tượng—Bt.] *Đây* là Cha, ở bên phía phải của tôi; *đây* ở giữa là Con; và *đây* là Thánh Linh. Bây giờ, *đây* là Cha của Đức Chúa Jêsus Christ. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”] Đức Chúa Trời là Cha của Đức Chúa Jêsus Christ. Tất cả chúng ta tin điều đó phải không? [“A-men.”] Được rồi.

²⁰⁰ Bây giờ Ma-thi-ơ 1:18 đã nói:

Bây giờ sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi...Ma-ri mẹ Ngài đã được hứa gả cho Giô-sép, trước khi nàng...họ ăn ở cùng nhau, thì nàng đã chịu thai bởi...

²⁰¹ [Hội chúng nói, “Thánh Linh.”—Bt.] Tôi nghĩ Đức Chúa Trời là Cha Ngài.

Và nàng sẽ sinh một con trai,...người ta sẽ gọi tên Ngài là JÊSUS:...

Và Giô-sép chồng của nàng, là một người có nghĩa,...chẳng muốn nàng bị mang tiếng xấu, nên định âm thầm từ hôn với nàng.

Vì thế, trong khi ông đang suy nghĩ về những điều này, kia, thiên sứ của Chúa đã hiện ra với ông trong một giấc chiêm bao, phán rằng, Hỡi Giô-sép, con của Đa-vít, người

chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ: vì thai mà nàng đang mang là bởi...

202 [Hội chúng nói, “Thánh Linh.”—Bt.] Tôi nghĩ Đức Chúa Trời là Cha của Ngài. Vậy thì, Ngài đã có hai người cha không, thưa các anh em? [“Không.”] Ngài không thể có. Nếu Ngài là vậy, thì Ngài là đứa con hoang, và chúng ta có loại tôn giáo gì ở đó? Anh em phải thừa nhận rằng Đức Chúa Trời là Cha và Đức Thánh Linh là cùng chính một Thánh Linh. Chắc chắn, Nó là vậy. Chắc chắn, Nó cũng là cùng chính một Thánh Linh. Bây giờ, chúng ta đi tiếp, và hiểu điều đó.

Và nàng sẽ sinh một con trai, và người ta sẽ đặt tên Ngài là JÊSUS: vì Ngài sẽ cứu dân Ngài ra khỏi tội của người ấy.

...mọi việc này đã được xảy ra, để có thể làm ứng nghiệm...

203 Tôi đang trích dẫn Kinh Thánh. Các anh em mục sư truyền đạo biết, như tôi nói.

...để có thể làm ứng nghiệm...đấng tiên tri đã nói, bởi Chúa, rằng,

...một trinh nữ sẽ thọ thai, và...sanh một đứa con, và người ta sẽ đặt tên Ngài là Em-ma-nu-ên, có nghĩa là bởi sự thông giải,...

204 [Anh Branham ngừng lại. Hội chúng nói, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.”—Bt.] “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta!” Đúng thế không? [“A-men.”]

205 Thế thì Danh của Cha, Con, và Thánh Linh là gì? [Một anh em nói, “Jesus Christ.”—Bt.]Ồ, chắc chắn. Đó là lý do Phi-e-rơ đã làm báp-têm cho họ trong Danh của “Jesus Christ.”

206 Nhưng, tôi không quan tâm, nếu anh em được làm báp-têm trong danh xưng của Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ trong Trùng, Sao Mai, đó cũng chỉ là, những danh hiệu. Nếu tấm lòng của anh em đúng đắn đối với Đức Chúa Trời, Ngài biết lòng của anh em.

207 Nhưng vậy thì, vậy thì, tôi đã diễn đạt điều đó. Bây giờ, bây giờ tôi đã nói...Bây giờ Anh Scism nói, “Nào!” Dĩ nhiên, chắc chắn,

điều đó trông giống như người theo thuyết Một ngôi, vì vậy anh ấy đúng vì điều đó.

208 Bấy giờ tôi nói, “Bây giờ ở đây tôi muốn nói đôi điều với anh em bây giờ.” Hiểu không? Tôi nói, “Bây giờ tôi muốn chứng minh với anh em rằng, cả hai người này, đều nói điều giống nhau.”

209 Vậy thì, Ma-thi-ơ nói, “Trong Danh của Cha.” Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Và Phi-e-rơ nói, “Trong Danh của của Chúa.” Ma-thi-ơ 28:19 đã nói, “Trong Danh của Cha,” và Công vụ 2:38 nói, “Trong Danh của Chúa.” Đa-vít nói, “Chúa phán cùng Chúa tôi.” Đó là Ai? Cha và Chúa là cùng một Danh. Đa-vít nói, “Chúa phán cùng Chúa tôi, ‘Người hãy ngồi bên tay phải của Ta.’” Đấy, “Trong Danh của Cha; trong Danh của Chúa.”

210 Và Ma-thi-ơ nói, “Trong Danh của Con,” và Phi-e-rơ nói, “Trong Danh Chúa Jêsus.” Ai là Con? Chúa Jêsus.

211 “Trong Danh Đức Thánh Linh,” là Ma-thi-ơ; và Phi-e-rơ nói, “Trong Danh của Đấng Christ,” lời Logos.

212 *Cha, Con, Thánh Linh*, “Chúa Jêsus Christ.”Ồ, nó thật là hoàn hảo như nó có thể. Hiểu không?

213 Anh Scism đã nói với tôi, hay là, Anh Scism, người anh em Một ngôi, anh ấy nói, “Anh Branham, đúng vậy, nhưng,” anh ấy nói, “điều đó là *đây*.”

214 Tôi nói, “Thế thì, đây là *điều đó*.” Đúng thế. Hiểu không? Tôi nói, “Nếu đó là *đây*, đây là *đó*. Vậy các anh đang cãi lẩy về chuyện gì?”

215 Tôi nói, “Hãy để tôi nhắc lại với anh em, thưa các anh. Nếu tôi từng làm báp-têm cho một người, đây là những gì...”

216 Tôi nói, “Bây giờ, đây là Tiến sĩ Ness.” Và anh em...người nào đó đã nói, cách đây một lát, thưa anh em, rằng anh em đã biết Tiến sĩ Ness.

217Ồ, tôi sẽ nói, ở đây, Anh Hicks ở đây, anh ấy có một...Tôi nghĩ anh có Bằng Tiến sĩ. Đúng thế không? Được rồi.

218 Bây giờ tôi nói, “Nếu Tiến sĩ Ness, đang ngồi tại đây...” Bấy giờ tôi nói, “Nếu tôi muốn...” Bây giờ, khi tôi đem một người

đến dòng nước, để làm báp-têm cho họ, tôi nhận thấy nó giống như anh ấy đã làm vậy, tôi nói, “Đó là những tước mà đã đi với Danh Ngài.”

219 Tôi nói, “Bây giờ, những người anh em hội Phúc Âm Ngũ Tuần đang sử dụng các tước, còn những người anh em Một ngôi thì sử dụng cái Tên.” Tôi nói, “Bây giờ tôi sẽ chứng minh với anh em, rằng cả hai bên đều sai, và tôi thì đúng.” Anh em biết anh em sẽ phải làm như thế nào...Anh em có những người bị trục trặc theo cách đó, anh em phải thỉnh thoảng có một chút khiếu khôi hài, để hầu như vượt giùm cho họ một chút. Vậy tôi nói, “Tôi sẽ chứng minh với các anh em rằng cả hai bên anh em đều sai trật, và tôi thì đúng.”

220 Tôi nói, “Bây giờ chuyện gì xảy ra nếu tôi muốn đề cập Anh Ness, tôi sẽ nói...”

221 Hay là, hay là Anh Hicks ở đây, đấy. Tôi sẽ nói, “Hicks!” Vậy thì, điều đó nghe có tử tế không? Không. Ồ, chuyện gì xảy ra nếu tôi nói, “Tiến sĩ! Chào, Doc! Còn điều đó thế nào?” Vậy thì, thế nghe chẳng tôn kính gì, phải không?

222 “Khi ấy,” tôi nói, “đó là cách các anh em của hội Phúc Âm Ngũ Tuần làm, đấy. Khi các anh em hội Phúc Âm Ngũ Tuần bảo, ‘Trong danh của Cha, và của Con, Đức Thánh Linh,’ anh em chỉ nói, ‘trong danh của mục sư, tiến sĩ.’”

223 Rồi tôi bảo, “Thế thì, các anh em bên Một ngôi, khi anh em làm báp-têm, anh em nói, ‘Jésus!’” Họ không dùng...

224 Họ, Jésus Duy Nhất, chỉ sử dụng cái tên “Jésus.” Có thật nhiều người tên Jésus. Nhưng, Đó là Đức Chúa Jésus Christ, anh em biết đấy. Có nhiều người...Làm báp-têm trong cái tên “Jésus,” chắc chắn tôi không ủng hộ điều đó; chẳng có lời Kinh Thánh nào. Anh em cứ lấy bản gốc, xem nếu đó chẳng phải là “Đức Chúa Jésus Christ.” Chắc chắn, Ngài là Đức Chúa Jésus Christ. Có nhiều người tên là Jésus, chắc chắn. Và đáng *Christ* là đáng “Được Xức Dầu.”

225 Tôi nói, “Bây giờ, nếu tôi định nói một điều giống như vậy với Anh Ness. Tôi sẽ nói, liệu có đúng cho tôi nói, ‘Này, Ness!?’” Tôi nói, “Đó là cách nói của anh em bên Một ngôi sẽ nói nó. Hiểu không? Điều đó há chẳng phải là quá khinh để bắt kính dành

cho người đó mà đã học hỏi, và anh ấy đã có được Bằng Tiến sĩ? Nếu anh ấy đã học hành chăm chỉ cho điều đó, anh ấy nên được gọi với tước vị đó.”

226 Và tôi nói, “Thế thì nếu tôi nói, ‘Này, Tiến sĩ!’” Tôi nói, “Cách xưng hô thế nghe có vẻ không ổn, đối với một mục sư để nói chuyện với nhau chứ?” Hay là, tôi nói, “Đó chỉ là cách mà anh em làm điều đó, chỉ gọi người đó theo tước vị của họ.”

227 Nhưng tôi nói, “Khi tôi đem một người đến dòng nước, tôi bước lên đó và hỏi anh ta, và trò chuyện, và lấy tên của anh ta và bất kể anh ta là ai, và đức tin của anh ta

228 “Sau đó tôi cầu nguyện, và nói, ‘Bây giờ, lạy Cha, như Ngài đã giao sứ mạng cho chúng con để “đi khắp thế gian và lập nên các môn đồ trong tất cả các nước,...”’ Các anh em biết đó là bản gốc, đấy. “...lập nên các môn đồ ở tất cả các nước, làm báp-têm cho họ trong Danh của Cha, và của Con, và của Đức Thánh Linh; dạy họ để vâng giữ bất kỳ điều gì mà Ngài đã...mọi điều mà Ngài đã dạy chúng con.”’”

229 “Vậy thì tôi đã nói, ‘Dựa trên sự tuyên xưng đức tin của anh em; dựa trên sự xưng nhận tội lỗi của anh em, và đức tin của anh em trong Con của Đức Chúa Trời, tôi làm báp-têm cho anh, người anh em yêu dấu của tôi, trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.’”

230 Tôi bảo, “Đó là cách tôi làm báp-têm. Tôi công nhận cả các danh hiệu của Ngài, những gì Ngài là, cả Cha, Con, và Thánh Linh. Và lý do Chúa Jêsus đã phán điều đó, là...”

231 Bây giờ hãy xem. Nếu—nếu điều đó không phải vậy, thì anh em có sự mâu thuẫn trong Kinh Thánh của mình; anh em có sự mâu thuẫn. Và anh em sẽ làm gì khi...Điều gì xảy ra nếu người anh em Phật giáo này đứng lên và nói rằng, “Thế còn về điều này?” Điều gì người ta sẽ nói khi họ kể cho tôi...

232 Ở trên đó, lúc anh em Ấn Độ này thách thức Morris Reidhead, và nói với anh ấy, nói, “Còn về Mác 16?” Anh ấy phải mò mẫm về điều đó.

233 Anh em không phải mò mẫm về điều gì cả. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Hãy ở lại với Nó. Cứ cầu nguyện. Nhận lấy sự khả thị. Hết thấy đều diễn ra giống nhau.

234 Xem đó, cả hai bên họ đang nói cùng một điều mà thôi, này; không phải là những tước; không phải thế. Tôi nói, “Bây giờ...”

235 Tôi công nhận Ngài. Ngài là Cha; không phải là một Đức Chúa Trời khác. Ngài là Con; không phải là một Đức Chúa Trời khác. Cùng một Đức Chúa Trời! Anh em...Đó là ba chức vụ. Đức Chúa Trời trong chức vị Cha, nếu anh em muốn gọi nó, là chức Cha; chức Con; và vẫn là Đức Chúa Trời y nguyên trong chúng ta bây giờ, “Ta sẽ ở cùng các ngươi.” Chữ “Ta,” đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các ngươi.” Vì vậy, anh em thấy, đó là ba chức vị, không phải là ba Đức Chúa Trời.

Bây giờ, thưa anh em, nếu các môn đồ đã không bao giờ sử dụng nó, và tiếp xuống nữa...

236 Tôi không nói điều gì chống lại nó cả. Điều ấy được thôi. Tôi nói với anh em, nếu một người đi ra ngoài đây, chịu báp-têm trong cái danh của “Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ Trong Trũng, và Sao Mai,” và đã tin Đức Chúa Jêsus Christ như là Cứu Chúa mình, tôi sẽ nói, “Đức Chúa Trời ban phước cho anh, người anh em! Nào, chúng ta hãy đi thôi!” Hiểu không? Đúng vậy. Bởi vì, nếu tấm lòng của anh em không đúng, dầu sao đi nữa, anh em không đúng. Hoàn toàn đúng. Và tấm lòng của—của anh em phải đúng.

237 Và tôi nói, “Bây giờ hãy xem. Bây giờ, nếu tôi định chào mừng Anh Ness ở đây, tôi sẽ nói, ‘Mục sư Tiến sĩ Ness.’ Điều đó chính xác. Anh là một mục sư. Anh phải được đề cập như một mục sư đáng kính. Anh đã học tập, và học tập nhiều. Anh ấy có Bằng Tiến sĩ, vì vậy anh ấy nên được gọi là ‘tiến sĩ.’ Đó là tước vị của anh ấy, đấy. Và tên của anh ấy là ‘Ness,’ mặc dầu. Vậy thì, tôi sẽ không nói, ‘Này, Ness! Này, Tiến sĩ!’ Không, điều đó sẽ không đúng. Tôi sẽ gọi, ‘Mục sư Tiến sĩ Ness.’

238 “Đấy, đó là những gì tôi đang gọi, đấy, những gì Ngài là; cả Cha, Con, và Thánh Linh, là ‘Đức Chúa Jêsus Christ.’” Hiểu không?

239 Và tôi nói, “Nếu tôi đã từng làm báp-têm một người từ trong hết thầy các giáo hội của anh, đó là cách tôi sẽ làm báp-têm cho họ.” Tôi nói, “Anh sẽ tiếp nhận người đó chứ, Anh Ness?”

240 Anh ấy đáp, “Chắc chắn. Anh ấy đã chịu báp-têm trong Danh Cha, Con, và Thánh Linh.”

Tôi nói, “Anh sẽ tiếp nhận anh ấy chứ, Anh Scism?”

Anh đáp, “Chắc chắn, anh ta đã được báp-têm trong Danh Jêsus.”

241 Tôi nói, “Thế thì có chuyện gì với anh em vậy, thưa các anh em? Tại sao anh em không chấp nhận điều đó, và phá đổ đi những bức tường này chỗ mà những con người tội nghiệp này thì...? Một ngôi muốn với, thật ra, các hội chúng, họ muốn thờ phượng với hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Và Phúc Âm Ngũ Tuần, hội chúng, muốn thờ phượng với bên Một ngôi. Và các anh em bên này cứ theo lối đó. Họ cứ theo lối đó. Nhưng hễ chừng nào mà ma quỷ còn có thể làm cho họ tranh chiến nhau...”

242 Bây giờ anh em hiểu những gì tôi có ý nói không, thưa các anh em? Tôi đang lái hướng tới một điều, Đức Chúa Jêsus Christ, và sự hiệp nhất của Thân Thể của Đức Chúa Jêsus Christ. Đó là mục đích của tôi. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

243 Bây giờ, tôi không nói điều gì về, “Này, anh em không chịu báp-têm trong Danh Jêsus, anh em sẽ đi xuống địa ngục đấy.” Vậy thì, điều đó vô nghĩa.

244 Tôi sẽ nói với anh em những gì đã xảy ra vào ngày nọ. Tôi đã xuống dưới Texas. Trước khi rời...Và các—các anh em ở đây là những người làm chứng cho điều này. Bên giáo hội Một ngôi, bảy mươi hai nhà thờ, bảo trợ cho buổi nhóm của tôi. Và tôi đưa Anh Petty, anh em Phúc Âm Ngũ Tuần, lên bục giảng đêm đó. Bây giờ, anh em biết điều đó có thật. Anh ấy là một anh em quý báu, Anh Petty, nếu người nào trong anh em biết anh ấy, từ Beaumont, Texas. Anh là một trong những người tốt quý nhất mà tôi đã từng gặp. Vợ anh là một người trở lại đạo từ Công giáo, một nữ thánh đồ thật. Anh ấy là một người thật của Đức Chúa Trời.

245 Nói cho tôi ai là một người tốt quý hơn Roy Wead, của Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Đề cập bất kỳ người nào trong những người

này, nhìn tại đây, tất cả những người anh em này mà tôi biết xung quanh đây. Anh em từ hội thánh Phi-la-đen-phi ở đây, và những người Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, và ai là những người tốt hơn không? Hãy nói cho tôi ở đâu. Hãy nói cho tôi ai là một người tốt hơn Jack Moore? Hãy nói cho tôi điều đó. Anh ấy là những gì họ gọi...Họ thuộc về chúng. Anh ấy không phải là người cực đoan. Anh em tìm thấy cực đoan ở cả hai phía; và đó là chỗ dân sự chỉ ra, và đó là chỗ ma quỷ chỉ ra.

²⁴⁶ Nhưng hết thảy họ đều là những người của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã ban cho họ Đức Thánh Linh. Nếu không phải là nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, hết thảy chúng ta sẽ chết mất, với những sự cãi lầy của mình và các thứ. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng ân điển của Đức Chúa Trời buộc chúng ta lại với nhau. Không lạ gì chúng ta có thể hát, “Phước thay mối dây buộc những tấm lòng của chúng ta trong tình thương Cơ-đốc.” Thế thì, đó là những gì chúng ta cần.

²⁴⁷ Và vì vậy anh em biết điều gì không? Tổng Giám Quản trên giáo—giáo hội, đã gọi cho tôi, và ông ta nói, “Anh có biết những gì anh đã làm đêm qua không?” Đêm thứ hai của tôi tại đó.

Tôi hỏi, “Gì vậy?” Tôi nói, “Đã có một buổi nhóm tuyệt vời.”

Nói, “Anh đã đưa một người có tội vào bục giảng của anh.”

Tôi đáp, “Tôi đã không biết chuyện đó.” Ở đâu là...

Nói, “Ông Petty đó.”

²⁴⁸ “Ồ,” tôi nói, “một tội nhân à? Gì hả?” Tôi nói, “Anh ấy là một thầy giảng Phúc Âm Ngũ Tuần, thưa anh.”

²⁴⁹ Ông nói, “Đúng, nhưng anh ta vẫn là một tội nhân, vì anh ta đã không được làm báp-têm đúng.”

²⁵⁰ Và tôi nói, “Anh ơi, hãy cầu nguyện nói cho tôi biết tại sao.” Tôi nói, “Anh ấy có Đức Thánh Linh.”

²⁵¹ Ông nói, “Anh Branham, Phi-e-rơ đã nói gì? ‘Hãy ăn năn, và chịu báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội của anh em.’ Bởi vậy các tội lỗi của anh em không thể được tha cho đến khi anh em được báp-têm trong Danh Jêsus.”

Tôi nói, “Đó có phải là công thức không, anh của tôi?”

Ông nói, “Đó là công thức.”

²⁵² Tôi bảo, “Thế thì Đức Chúa Trời đảo lộn kế hoạch của Chính Ngài, trong Công vụ 10:49, vì, ‘Trong lúc Phi-e-rơ còn nói những lời này, Đức Thánh Linh giáng trên họ những người nghe Lời,’ đây, và họ đã chưa hề được báp-têm, gì cả. Sau đó, Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh cho những người mà thậm chí đã chưa trở lại đạo?” Tôi nói, “Anh đang đứng đâu trong thế giới hiện nay?”

²⁵³ Ông ta nói, “Anh biết những gì chúng tôi sắp làm không?” Tôi nói, “Chúng tôi đang vẽ ra một vòng nhỏ, và vẽ anh ngay ra ngoài vòng của chúng tôi.”

²⁵⁴ “Thế thì,” tôi nói, “tôi sẽ vẽ một chiếc vòng khác, và kéo anh vào lại ở trong ngay.” Tôi nói, “Anh không thể vẽ tôi ở ngoài được, bởi vì tôi yêu thương anh. Xem đó, anh không thể làm được điều đó.” Tôi nói, “Có rất nhiều người trong các anh em của—của anh ở ngoài đó yêu thương tôi và tin vào tôi.” Tôi nói, “Anh, tôi sẽ—tôi sẽ...Họ sẽ đến, dù sao đi nữa.” Tôi nói, “Họ sẽ đến. Và anh không thể vẽ tôi ra ngoài được. Nếu anh vẽ tôi ra ngoài, tôi sẽ kéo anh quay vào lại trong.” Tôi nói, “Khi anh tạo nên một cái vòng, Đức Chúa Trời, bởi ân điển Ngài, sẽ cho phép tôi vẽ một cái vòng khác và kéo anh vào ngay trở lại.” Đúng thế, kéo họ vào ngay trở lại.

²⁵⁵ Và, thưa anh em, ồ, trong Danh Đấng Christ cho phép tôi nói điều này. Tôi—tôi đã có...Tôi biết mình đang giữ lại thời gian ở đây; và tôi đoán, hầu như thì giờ gần đến lúc kết thúc, nhưng cho phép tôi nói thêm điều này, đây.

²⁵⁶ Và tôi nói với người đó, tôi nói, “Tôi sẽ cùng đi với anh hể chừng nào anh giảng lời Kinh Thánh, và có tình yêu thương, và tin rằng—rằng...và giảng và nói anh đang làm báp-têm cho dân sự...không phải trong danh ‘Jêsus,’ chỉ Jêsus thôi. Không, thưa ông. Tôi—tôi chắc chắn sẽ không ủng hộ điều đó, bởi vì tôi đã quen với nhiều Jêsus; biết họ tại Châu Phi và những nơi khác nhau, những người tên là Jêsus. Nhưng nếu anh em sẽ sử dụng cụm từ ‘Chúa Jêsus Christ’ của chúng ta, tôi sẽ đồng ý với anh ở chỗ đó. Điều đó đúng. Tôi sẽ gắn bó bên cạnh anh. Tôi nghĩ anh nên đặt, ‘Cha, Con, và Thánh Linh’ trước tiên, đây, để làm cho nó đúng.” Tôi nói, “Tôi nghĩ anh nên.”

Nhưng ông ta nói, “Ồ, không, không! Điều đó, điều đó quay trở lại với ba ngôi một thể.”

Tôi nói, “Đó không phải là ba ngôi vị. Đó là một Đức Chúa Trời trong ba chức vụ.”

²⁵⁷ Không phải là một ba ngôi, ba Đức Chúa Trời. Chúng ta không có ba Đức Chúa Trời. Chắc chắn không. Không có chuyện như vậy. Không hề được dạy trong Kinh Thánh. Và chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi. “Hỡi Y-sơ-ra-ên, các ngươi hãy lắng nghe, Ta là Chúa Đức Chúa Trời các ngươi.” Một Đức Chúa Trời! Điều răn thứ nhất, “Trước mặt Ta các ngươi chớ có các thần khác.” Chắc chắn, Ngài là một Đức Chúa Trời, không phải ba.

²⁵⁸ Đó là phiên bản của Công giáo về điều đó; và nó đã bị dẫn dắt đi lệch từ Công giáo đến thời Luther, và tiếp nữa, và giống như vậy, và nói chung giữa vòng dân sự hôm nay tin rằng có ba Đức Chúa Trời.

²⁵⁹ Và đó là chỗ anh em sẽ không bao giờ...Phúc Âm này sẽ không bao giờ đến với những người Do Thái...Điều mà, tôi đã nói tiên tri buổi sáng nọ với một nhà truyền giáo Do Thái tại đó. Anh em sẽ không bao giờ lấy một Đức Chúa Trời ba ngôi đến với một người Do Thái. Anh em sẽ không bao giờ làm được điều đó. Điều mà, anh ta không phải; anh ta có ý thức tốt hơn thế. Xem đó, anh ta biết về Kinh Thánh còn hơn thế. Nhưng Ngài không bao giờ là một Đức Chúa Trời ba ngôi, đối với một—với một người Do Thái. Nếu anh em để cho người ấy biết Nó cũng là Đức Giê-hô-va, anh ta sẽ nhận lãnh điều đó ngay bây giờ. Chắc chắn! Chính là thế, đấy.

²⁶⁰ Và tôi tin tất cả điều này. Như Giô-sép đã nói, “Hỡi các anh, đừng tự giận mình nữa, vì Đức Chúa Trời đã làm điều này,” anh em thấy. Vì—vì sự việc mà... Vì rằng nó có thể đợi cho đến lúc này, chỉ thế thôi, bởi vì thời đại dân Ngoại của chúng ta gần như chấm dứt. Bây giờ, tôi tin điều đó với tất cả lòng của chúng ta. Anh em cũng thấy vậy không, thưa anh em của tôi? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Tôi đang cố gắng lái đến điều gì đó, mà, nhóm dân sự này, của những người có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

261 Nhóm của Aimee McPherson, bà ấy đã làm gì? Thoạt tiên bà là một người Một ngôi, tôi tin vậy; rồi đi ra và trở nên một người Phúc Âm Ngũ Tuần; rồi rút ra và tự mình tổ chức khác đi; tại đây cách đây không lâu, đưa vào một nhóm nhỏ, một điều nhỏ.

262 Tôi đang ngồi trong buổi nhóm của O. L. Jagers. Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết O. L. Jagers. Cha của—của anh ấy đã giúp sáng lập Đại Hội đồng của Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Bây giờ, O. L. là con người vĩ đại. Anh là một thầy giảng vĩ đại. Tôi đã nói với anh ấy, cách đây không lâu, tôi nói, “Anh Jagers, nếu tôi có thể giảng giống như anh giảng điều đó, tôi sẽ không bao giờ có một buổi nhóm chữa lành.” Nhưng anh ấy đã có tất cả huyết và rượu, và thứ đó, khi đầu tiên anh đã khởi sự ở đó.

263 Xin tha lỗi cho tôi, nếu tôi đang làm tổn thương tình cảm của anh em, thưa các anh, về điều đó. Tôi—tôi...Điều đó được thôi. Đức Chúa Trời có thể làm cho huyết đến, rượu đến, hay dầu đến, bất cứ điều gì Ngài muốn, nhưng điều đó không tha được các tội lỗi. Không, thưa quý vị. Không, thưa quý vị. Không, thật vậy. “Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ không bao giờ mất đi quyền phép của Nó, cho đến lúc tất cả Hội thánh đã được chuộc của Đức Chúa Trời được cứu, không còn phạm tội nữa.”

264 Tôi nói, “Anh Jagers à?” Tôi chấp nhận anh ấy; tôi đã gọi điện cho anh ấy. Và tôi đang có mặt với các Thương Gia Cơ-đốc. Và tôi nói, tôi nói, “Anh O. L.?”

265 Anh ấy nói, “Anh đang ở đâu vậy?” Tôi đã ở trong một nhà trọ nhỏ cũ kỹ rẻ tiền ngoài đó. Và anh ấy nói, “Anh muốn nói với tôi họ đuổi anh ra ngoài đây à?”

266 Tôi nói, “Đó là ước muốn của tôi. Khi tôi đến với anh,” tôi nói, “anh đã làm gì? Anh đã đưa tôi vào trong Khách sạn Statler, và tôi cứ đã phải đứng ở trong góc. Họ sắp đặt tôi ngồi xuống ở bàn; tôi không biết con dao nào để sử dụng, hay điều gì khác. Và tôi đã không...Đi xuống qua đó, không có cái áo khoác trên người, họ muốn đuổi tôi ra ngoài.” Và tôi nói, “Tôi—tôi không biết cách tự xử lý như thế nào.”

Nói, “Tôi sẽ đem anh tới đó, nếu họ quá tệ để làm điều đó.”

267 Tôi nói, “Không, thưa anh.” Tôi nói, “Những gì tôi muốn làm là dùng một miếng bít-tết với anh, nếu anh trả tiền cho nó.”

Và anh ấy nói, “Được rồi.”

268 Vậy là chúng tôi đi ra ngoài đến một chỗ, và chúng tôi ngồi xuống. Và tôi nói, “Anh Jagers, tôi chắc chắn ngưỡng mộ anh...”

269 Và anh ấy là một người bạn rất yêu dấu của tôi, một người anh em quý báu. Và tôi—tôi có tập sách nhỏ của anh, và anh ấy... chỗ anh ấy có người phụ nữ đó vừa từ hải ngoại đến đây, mà có huyết trên tay của bà, và các thứ. Vì vậy tôi đã có nó ở đây. Tôi chỉ muốn anh từ chối nó một lần, và rồi tôi có nó ngay trên—trên giấy của anh ấy, anh em biết đấy.

270 Tôi nói, “Tôi đã để ý nơi mà anh đang đi tới, sẽ có, một cuộc phục hưng lớn đã bắt đầu rồi.” Bởi vì, hội các Thương Gia đã bảo tôi qua đó, dĩ nhiên.

271 Trông giống như dân sự sẽ biết. Nếu Đức Thánh Linh có thể khai thị trên bục giảng, Ngài há không thể bảo cho tôi những gì đang diễn ra ở các nơi sao, thưa các anh em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

272 Tôi có thể nói với anh em, lời này đến lời khác, và chứng minh nó bởi Anh Carlson, và người anh em này ở đây. Tôi đã ngồi tại buổi nhóm này, ngày hôm qua, và đã bảo cho những người anh em này những gì sẽ xảy ra ở đây sáng nay. [Một anh em nói, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Đúng vậy. Chính xác. [“A-men.”] Thấy không? Bởi vì, Đức Thánh Linh đã đánh thức tôi, và bảo, “Hãy đứng bên cửa sổ.” Tôi nhìn, cửa sổ, và Ngài đã chỉ cho tôi thấy một cách chính xác *điều này*. Tôi nói, “Này, các anh em...” [Một anh em nói, “Đúng thế.”] Tôi đã chỉ cho anh em thấy điều này, hoàn toàn đúng. Đấy! Thấy không?

Ồ, họ nên biết điều đó.

273 Cách đây không lâu ở đây, một người đi lên, ở đây tại Chautauqua, và nói, “Anh Branham là một vị tiên tri.” Tôi không tuyên bố mình là tiên tri. Hiếu không? Nhưng anh ta bảo, “Anh Branham là vị tiên tri khi anh ấy ở dưới Thần Linh của sự phân biệt, nhưng,” nói, “ồ, sự Dạy dỗ của anh ấy là thuốc độc. Hãy cẩn

thận với Nó.” Tôi nghĩ, về một người có học thức, sẽ nói một điều như thế sao?

274 Một *tiên tri* nghĩa là gì? “Một người thông giải Thiêng liêng của Lờì.” “Lờì của Chúa đã đến với nhà tiên tri,” anh em thấy. Nhưng, chỉ điều đó, điều đó không nghe cũng không nói.

275 Nhưng, dù sao đi nữa, Anh Jagers. Và tôi nói, anh ấy nói, ò... Tôi nói, “Tôi đã thấy người phụ nữ đó có huyết trong tay của bà.”

276 “Ồ,” anh ấy nói, “Anh Branham, đó là hiện tượng lạ nhất mà anh đã từng thấy!”

277 Tôi nói, “Anh Jagers, tôi yêu thương anh. Trước hết, tôi muốn anh đặt tay của tôi vào trong tay anh. Chúng ta hãy nói chúng ta là anh em.”

Anh nói, “Chắc chắn. Chuyện gì vậy?”

278 Tôi nói, “Anh là một trong những nhà truyền giảng có quyền năng nhất mà tôi biết. Anh thật là một—thật là một công cụ tuyệt vời cho Đức Chúa Trời!”

279 Anh nói, “Cảm ơn, Anh Branham. Anh thực sự khiêm nhường.”

280 Tôi nói, “Tôi không nói điều đó để khiêm nhường. Tôi đang nói điều đó vì tôi tin nó. Anh là đây tớ của Đức Chúa Trời.” Nhưng tôi nói, “Anh Jagers à, trừ phi anh...Anh—anh đang kiệt sức quá nhiều; anh không có một sự cân đối cho những gì mà anh đang nói về. Anh đang dựa vào...”

281 Và đây là vấn đề với nhiều người trong anh em hội Phúc Âm Ngũ Tuần, và những người khác, dựa trên những buổi nhóm chữa lành này. Tôi không trách anh em. Có quá nhiều bị gọi...Và Tommy, đây, là một người anh em tốt, và chúng ta biết anh đứng vững chắc như thế nào. Nhưng ở trong xứ ngày nay có thật nhiều người dưới danh nghĩa của sự chữa lành Thiêng liêng, không lạ gì anh em không muốn bảo trợ một buổi nhóm trong thành phố. Họ đến và làm chảy máu dân sự, và đi ra. Và họ có được gì? Không cho dân sự một chút hơn anh em làm từ bực giảng, từ bực giảng riêng của anh em. Và anh em đúng, thừa anh em. Tôi đang nói với anh em, anh em đúng đấy. Nhưng nó cũng chỉ giống như...

²⁸² Tôi đang đọc lịch sử của Martin Luther. Nó nói, “Không có gì bí ẩn rằng Martin Luther có thể phản kháng giáo hội Công giáo, và không hề hấn gì với chuyện đó.” Anh em đã đọc lịch sử của ông. “Nhưng mà Martin Luther có thể giữ cho đầu ông ngẩng cao trên tất cả chủ nghĩa cuồng tín theo sau cuộc phục hưng của ông, đó là sự bí ẩn.”

²⁸³ Và khi hiện tượng được thực hiện, những kẻ không được cắt bì theo sau, thật giống như nó đã xảy ra ở Ai Cập. Và nó luôn luôn gây nên rắc rối ở trong xứ. Chúng ta biết thế, khi chúng ta ra ngoài đó. Mà, đã dấy lên Cô-rê, và Đức Chúa Trời đã phải hủy diệt nó. Nhưng, thưa anh em, tôi không trách các anh em.

²⁸⁴ Anh Jagers ngồi ở đó và cố gắng bảo tôi rằng đó là Đức Thánh Linh đang làm điều đó. Và nói...Và rồi tôi đã có, trong tờ báo của chính anh ấy...Tôi nói, “Anh Jagers, này,” tôi nói, “tôi là một học sinh lớp bảy. Còn anh là một Tiến sĩ Thần đạo, và còn học thêm để thành luật sư. Anh đã được nuôi dưỡng lớn lên trong một giáo hội đứng đắn, trong sạch, Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Cha của anh đã giúp sáng lập nên niềm tin đó. Và anh lại đang rút đi, đó là tùy anh.” Nhưng tôi nói, “Điều đó là tùy bất kỳ người nào, muốn làm điều đó. Tôi không vẽ ra những đường biên nào ở đó. Nhưng khi nó đến một chỗ mà một công cụ giống như anh, có thể thắng được hàng ngàn linh hồn cho Đấng Christ, sẽ xây chức vụ của anh trên cảm giác.” Tôi nói, “Anh Jagers, anh xây một cột trụ giống như *thế*, nếu anh không có cán cân đối trọng cho cột đó, nó sẽ đổ xuống sau một lát. Và anh phải có Kinh Thánh làm cơ sở cho những gì mà anh đang nói về.”

Anh bảo, “Có lời Kinh Thánh.”

Tôi bảo, “Hãy trình ra đi.”

²⁸⁵ Anh nói, “Ồ, Anh Branham,” nói, “đó là Đức Thánh Linh đang làm điều đó.”

²⁸⁶ Tôi bảo, “Chỉ cho tôi thấy Kinh Thánh Nó nói ở đâu rằng, Đức Thánh Linh đã từng làm cho huyết chảy ra trên người nào đó, và đại loại, như thế. Cứ chỉ điều đó đi; dầu đổ ra từ họ. Anh nói, ‘Dầu đó là cho sự chữa lành Thiêng liêng.’ Và anh nói, ‘Huyết của người phụ nữ đó sẽ là sự cứu rỗi cho các quốc gia.’” Tôi nói,

“Nếu đó là như vậy, thì những gì đã xảy ra với Huyết của Jêsus Christ thì sao? Nó cất đi khỏi. Và bất kỳ điều gì nghịch lại Nó, là chống nghịch. Đó là chống lại Nó.” Tôi nói, “Nó trở thành một tín lý chống lại Đấng Christ.”

“Ồ,” anh ấy nói, “Anh Branham, anh sẽ học được ngày nào đó.”

²⁸⁷ Tôi nói, “Tôi hy vọng mình không bao giờ học giống như thế. Nay, người anh em,” tôi nói, “tôi yêu thương anh, và anh là người anh em của tôi.” Và tôi nói, “Anh Jagers, anh đang leo lên một nhánh cây, mà sau một lát, anh không thể quay trở lại được. Hãy quay trở lại với hội thánh của anh, và quay trở lại và ở lại với Tin lành.” Và tôi nói, “Đừng xây nó trên những sự cảm giác.” Tôi nói, “Sự...”

²⁸⁸ Bây giờ anh ấy đã có, anh ấy đang báp-têm cho Sự sống Đời đời, anh em biết, “Mỗi lần anh chị em làm báp-têm, anh chị em trở lại một thanh nữ hay một thanh niên. Bây giờ điều đó sẽ... Anh chị em sẽ không (không bao giờ) chết.” Vì vậy, điều đó, nó, người đó ở cuối của nhánh cây ngay bây giờ; và chúng “những viên sinh tố lấy ra từ Biển Chết.” Anh em hiểu không? Nhưng đó là những gì nó hiện có, thừa anh em, anh em khởi đầu trên những cảm giác nhỏ bé đó.

²⁸⁹ Và anh em những người đàn ông ở đây có những nhà thờ này, anh em để điều gì đó giống như thế đi vào trong thành phố, và, anh em biết, ma quỷ thì quỷ quyệt, và nó—nó nhảy vào trong những điều đó như thế. Nó làm ồn ào về điều đó. Và nó—nó làm cho dân sự bị thương, và nó gây những sự xáo rối trong hội thánh, và các thứ. Nhưng điều đó không phải là vậy.

²⁹⁰ Bây giờ, ở đây. Cho dầu anh em có đúng nhiều đến thế nào, đây là một điều mà chúng ta thất bại và bỏ lỡ, thừa các anh em của tôi. Bây giờ tôi sẽ nói điều này, để kết thúc. Cho dầu tôi có đúng đến thế nào đi nữa, và tôi có dựa trên Kinh Thánh nhiều thế nào, và tôi biết nhiều về Kinh Thánh của Đức Chúa Trời thế nào đi nữa; nếu tôi không có Thánh Linh của Đức Chúa Trời, của tình yêu thương, trong lòng tôi, dành cho cả nhân loại và hết thảy, thì tôi sai trật từ đầu rồi.

²⁹¹ Vậy thì, Phao-lô đã nói, trong Cô-rinh-tô Nhất 13, “Dầu tôi có tri thức, đầy, và hiểu tất cả những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, đầy; dưới tất cả, chịu đựng; mà không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. Và dầu tôi nói được các thứ tiếng loài người và các thiên sứ,” đó là những điều mà anh em nói với Đức Chúa Trời, và luôn luôn là những điều không thể được thông giải. “Dầu tôi nói được các thứ tiếng, các thứ tiếng chân thật của loài người và các thiên sứ, song không có tình yêu thương, tình yêu, thì nó chẳng ích chi cho tôi.” Vậy nếu tôi biết mọi sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, và có thể không thể mở chúng ra và—và làm cho tất cả chúng gắn vào với nhau, và tôi không có tình yêu thương, thì điều đó tốt đẹp gì? Và khi tôi...

²⁹² Chúa Jê-sus phán, “Đây là điều hết thảy thiên hạ sẽ biết rằng các ngươi là môn đồ của Ta, khi các ngươi có...” khi người bên hội Phúc Âm Ngũ Tuần có tình yêu thương dành cho người phía Một ngôi, và người Một ngôi có tình yêu thương cho người Phúc Âm Ngũ Tuần, “khi anh em có tình yêu thương, đối với nhau,” là đúng hay sai. Và chừng nào mục tiêu thì sai trật, đúng hơn là, động cơ sai trật, thì anh em sai từ đầu rồi. Chẳng đúng vậy sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Xem đó, “Dầu tôi nói được thứ tiếng của loài người và của các thiên sứ, mà không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì.” Bởi vì, Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Chúng ta biết điều đó.

²⁹³ Và tôi tin vào việc nói các tiếng lạ. Bây giờ, người nào đó nói, “Anh Branham không tin vào chứng cứ ban đầu.” Tôi muốn làm cho rõ điều đó với anh em bây giờ. Hiểu không? Tôi muốn nói cho anh em biết.

²⁹⁴ Tôi tin rằng khi một người tin nhận Đấng Christ, người đó nhận lãnh một phần của Đức Thánh Linh. Bởi vì, Chúa Jê-sus đã phán, trong Ma-thi-ơ chương thứ—thứ 12, của chương thứ 5 và hai mươi...câu thứ 24, Ngài phán. Không, tôi tin đó là Tin lành Giảng 5:24. Ngài phán, “Ai nghe những Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự Sống Đời đời.” Vậy thì, chỉ có một hình thức của Sự Sống Đời đời. “Và không đến sự phán xét; song vượt khỏi sự chết mà đến Sự Sống.”

295 Bây giờ, tôi tin rằng không người nào có thể tự kêu gọi mình; Đức Chúa Trời phải kêu gọi anh ta. Và nếu Đức Chúa Trời thực sự kêu gọi anh ta...Và có nhiều người, chúng ta biết, thưa anh em, đã bị xúi giục và nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã kêu gọi mình, nhưng đời sống của họ chẳng bao lâu...tìm thấy, anh em tìm thấy điều đó. Song nếu Đức Chúa Trời kêu gọi anh em, ờ, anh em, anh em sẽ có mặt ở đó, và anh em sẽ ở lại đó, thấy, biết. Và rồi nếu... Vậy thì, đó không phải là tín lý Báp-tít. Anh em biết điều đó, đấy.

296 Nhưng, tôi không tin vào sự bắt tay và có sự an ninh Đời đời, và tất cả các thứ như thế. Tôi—tôi không tin vào điều đó, không chút nào. Nếu họ muốn tin điều đó, ờ, được thôi. Tôi vẫn nói họ là những người anh em của tôi.

297 Sáng nay, nếu tôi sẽ yêu cầu một mẩu bánh nướng, (mà hầu như giờ ăn tối), tôi có thể thích trái anh đào, và anh em có thể ăn táo, nhưng cả hai chúng ta đều đang ăn bánh nướng. Hiểu không? Vậy điều đó không làm chút nào...chừng nào chúng ta đang ăn bánh nướng.

298 Đó là cách chúng ta tin. Nếu anh em muốn là người Một ngôi, hãy là người Một ngôi; nếu anh em muốn là Phúc Âm Ngũ Tuần, hãy là Phúc Âm Ngũ Tuần. Nếu anh em muốn là bất cứ điều gì anh em, Báp-tít, Trưởng Lão, hãy là một Cơ-đốc nhân trong đó. Hiểu không?

299 Và—và tự mình tìm kiếm nó, nhưng đừng làm ồn ào với nhau. Bởi vì, những điều bé nhỏ này, hết thảy chúng đều khớp với nhau. Đúng vậy. Hết thảy chúng vừa khít với nhau và đi đến một chỗ đó.

300 Và—và cho dầu bất cứ điều gì chúng ta làm, bao nhiêu phép lạ chúng ta có thể thực hiện, bao nhiêu ngọn núi chúng ta có thể dời đi, hay bất kể nó là gì, cho đến lúc chúng ta đến một chỗ mà chúng ta yêu thương, không phải là nguy tin, nhưng chúng ta yêu thương nhau. Khi chúng ta yêu thương mỗi người anh em, cho dầu anh ta thuộc về giáo hội nào, chúng ta vẫn yêu thương anh ta; không phải chúng ta giả vờ làm vậy, bởi vì chúng ta biết đó là một ý tưởng tôn giáo, đó là, “Chúng ta được cho là làm điều đó.” Nhưng, bởi vì chúng ta làm điều đó, chúng ta yêu thương nhau; thế thì, sự bền đỗ, cùng chịu đựng với nhau.

³⁰¹ Và tôi tin, trong Cô-lô-se 3, khoảng câu 9, chỗ nào đó trong đó...Tôi có thể, tôi—tôi không...Tôi có thể sai về lời Kinh Thánh này, nhưng Nó nói điều này. Sau khi chúng ta trở thành một Cơ-đốc nhân, chúng ta không nên ganh tị. Hiểu không? Chúng ta không thể có đức tin khi chúng ta cố gắng tỏ lòng tôn kính và vinh danh đối với nhau. Đấy, chúng ta không thể làm thế; chúng ta không thể có đức tin. Chúng ta phải tôn vinh Đức Chúa Trời, đấng, tôn vinh Ngài. Tin vào những người anh em của tôi, chắc chắn, là tình yêu thương; nhưng những sự tôn kính và cao trọng dành cho Đức Chúa Trời! Như dành cho...Nhưng có đức tin và lòng tin tưởng vào nhau. “Và đừng nói dối với nhau.” Hiểu không? “Đừng nói dối nhau.” Nếu sáng nay tôi nói với anh em, “Tôi yêu thương anh em,” tôi phải có ý nói như thế. Nếu không, thì tôi là một kẻ giả hình. Điều đó chính xác.

³⁰² Bây giờ, thưa anh em, theo hàng này...Bây giờ, Anh Tommy, tôi hy vọng tôi không giữ anh em lại quá lâu ở đây. Tôi...Anh Tommy có điều gì đó để nói chỉ trong một giây. Nhưng tôi có thể nói điều này, khi tôi đi vào giữa vòng anh em...

³⁰³ Tôi tin điều này. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta đã phủ bóng trên một trinh nữ gọi là Ma-ri, và đã tạo nên trong nàng một tế bào Huyết mà sinh ra Đức Chúa Jêsus Christ, là Con Đức Chúa Trời, trong đền tạm trong đó Đức Chúa Trời vén chính Ngài lên, trong xác thịt, tỏ ra chính Ngài ở giữa chúng ta. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, cầu thay cho thế giới với chính Ngài.” Tôi tin rằng tế bào Huyết đó đã tan vỡ tại Đồi Sọ, cho sự tha tội của chúng ta. Và Thánh Linh đã đi ra từ Ngài và quay trở lại trên Hội thánh, bởi vì, Đấng Christ, Đức Thánh Linh; Đấng Christ, lời Logos, đã ở trong chúng ta bây giờ, là Đức Thánh Linh, bởi phép báp-têm. Đang làm cho chúng ta...Đấng Christ đã tự phân rẽ Ngài, ban Sự Sống của Ngài cho mỗi người trong chúng ta, để chúng ta, như là một nhóm người, có thể trở thành Hội thánh của Đức Chúa Trời. Và cách đây không lâu...

³⁰⁴ Tôi thường cưỡi ngựa. Anh em biết điều đó. Cha tôi là một tay cưỡi ngựa, thật cừ khôi. Tôi đã thường cưỡi ngựa. Chúng tôi chăn đàn—đàn...tại Thung lũng Arapaho, hay tôi có ý nói Sông Troublesome, trên Rặng Arapaho. Hiệp hội Hereford cho bò ăn

tại thung lũng đó. Và trên thung lũng đó, các chủ đồn điền, họ—họ có thật nhiều cỏ mà họ có thể trồng được. Và khi một đồn điền sẽ sản xuất nhiều đến một tấn cỏ khô, anh em có thể xua bò trên—trên đồng cỏ đó, bên dưới Công viên Estes ở đó, và anh em có thể xua con bò trên đồng cỏ đó-...Mảnh đất đi săn lớn của tôi, ở trên đó. Và tôi đã quản lý trại nuôi gia súc ở trên đó trong một năm. Tôi đi, vào mùa Xuân và mùa Thu, khi tôi được nghỉ và có thể, và cưỡi ngựa xua các đàn gia súc, chỉ đi lên đó, vì tôi yêu thích cưỡi ngựa. Và hết thảy trên và dưới trại nuôi-...thung lũng đó, có một nhóm các chủ trại nuôi gia súc mà có quyền vào ở đây, và cho đàn gia súc của họ gặm cỏ. Và vào thời gian mùa Xuân, nhiều lần, tôi đã giúp đỡ họ lùa gia súc vào với nhau và xua chúng lên trên đó.

³⁰⁵ Và có một hàng rào quây lại, chỗ mà chúng không thể chạy trở lại trên những tài sản riêng, chạy suốt qua rặng núi. Cho đến khi...Và người kiểm lâm đứng đó và đếm đàn gia súc đó khi ông đi vào, khi chúng đi vào. Và tôi đã ngồi, nhiều ngày, giờ này qua giờ khác, quan sát đàn của Ông Grimes đi qua, ông ấy có nhãn Diamond Bar; đàn của chúng tôi là Turkey Track; và họ có nhãn—nhãn Tripod ngay dưới chúng tôi; và đàn của nhà Jeffrey, và vân vân. Rồi khi tôi đặt chân mình, như nhiều anh em biết, ngang qua sừng yên ngựa, và ngồi đó và quan sát viên kiểm lâm đó khi ông ta đứng đó, đếm những đàn gia súc này.

³⁰⁶ Tôi để ý một điều. Ông ấy không chú ý nhiều đến cái nhãn trên nó. Nhưng có một điều mà ông thật sự tìm kiếm, đó là tấm thẻ đeo ghi loại máu. Nó phải là loại bò Hereford thuần chủng nếu không nó không thể đi sau hàng rào đó, nhưng cái nhãn chẳng quan trọng gì nhiều.

³⁰⁷ Và tôi nghĩ đó là cách nó sẽ xảy ra vào sự Phán xét. Ngài sẽ không nhìn vào cái nhãn của chúng ta, nhưng Ngài sẽ tìm kiếm tấm thẻ đeo ghi Huyết.

³⁰⁸ Tôi đã phạm nhiều lỗi lầm, thưa các anh em, và tôi đã làm thật nhiều điều sai trái. Và nếu có lúc nào dọc theo con đường tôi đã mang đến, hay anh em đã nghe điều gì đó mà tôi có thể đã nhận xét hay nói, mà gây nên sự xúc phạm kiểu gì đó, hay nếu sáng nay tôi đã nói điều gì đó mà gây nên sự chống đối, tôi xin

anh em, như là một anh em hay chị em Cơ-đốc, hãy tha thứ cho tôi. Tôi không có ý làm điều đó. Tôi chỉ bộc lộ ra với anh em tấm lòng của mình, để chúng ta biết được.

309 Nếu có việc làm phép báp-têm nào được thực hiện, các anh em thực hiện nó, chính anh em, đấy. Đó là, tôi—tôi không làm. Nếu tôi làm, đó là cách tôi sẽ làm phép báp-têm, một cách như thế. Và một người trong anh em cũng có thể nhậm lấy nó, đấy. Vì vậy anh em có thể lấy người đó, họ được báp-têm trong Danh của Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh, và họ cũng, chịu báp-têm trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì vậy nếu tôi từng thực hiện phép báp-têm một...nhưng tôi chưa làm điều đó. Tôi chỉ làm báp-têm trong hội thánh của chính tôi, và đó chỉ là những người ở tại đó. Và đó là cách những người tại hội thánh của tôi được báp-têm. Và nếu anh em nhìn lại, đó là nghi thức Truyền giáo xưa, nghi thức Báp-tít Truyền giáo xưa. Và bây giờ nếu... Như thế đó.

310 Tôi tin vào sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi tin vào phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Tôi tin vào việc—việc nói tiếng lạ trong Đức Thánh Linh. Tôi tin vào mỗi ân tứ mà Đức Chúa Trời đã ban cho Hội thánh của Ngài. Tôi ủng hộ họ, một trăm phần trăm. Nhưng tôi tin...

311 Tôi không ủng hộ cho nhiều sự chữa lành siêu nhiên này ở đây kiểu lừa phỉnh mà chúng ta có chung quanh ngày nay. Tôi chỉ muốn đưa ra một nhận xét tại đây. Cách đây một thời gian có một người anh em...Và đó không phải là Anh Tommy Hicks quý báu của tôi, mà tôi coi như là một đấng chân thật của Đấng Christ. Đó là một người khác từ một quốc gia khác, và trong quốc gia này đã có một...Ông ta cứ, luôn mọi lúc, “Người chữa lành siêu nhiên phỉnh dối của Đức Chúa Trời! Người chữa lành siêu nhiên phỉnh dối,” anh em biết, giống như thế.

312 Và tôi nhận được một lá thư sau khi người đó...từ giáo hội Lutheran. Và thư ký của tôi ở đây biết chúng ta đặt nó vào hồ sơ. Tôi sẽ không gọi tên con người đó, vì không giống là một Cơ-đốc nhân. Mặc dù, tôi bất đồng với những ý tưởng của con người đó, nhưng điều đó hoàn toàn được thôi. Tôi yêu mến anh ta. Anh ta là người anh em của tôi.

313 Nhưng nó chỉ đi đến một chỗ mà họ cứ phải có kiểu cảm giác gì đó, hay quát nó lên, hay điều gì đó khác giống như thế, đấy. Và, điều đó, điều đó không tốt, đấy. Anh em...“Sự tập luyện thân thể ích lợi rất ít.”

314 Và vì vậy mục sư giáo hội Lutheran này đã viết lại cho mục sư này một—một—một lá thư. Và ông ấy nói, “Các ông những nhà truyền giáo người Mỹ đến đây,” nói, “với tất cả kiểu chữa lành lối siêu nhiên phỉnh gạt của các ông đối với mọi người!”

315 Và bây giờ lá thư này nghe có vẻ giống như một bó hoa nhỏ tưởng thưởng cho chính tôi, nhưng Đức Chúa Trời biết tôi không có ý nói theo cách đó. “Nhưng,” ông nói, “khi—khi bé Deborah Stadskev chết, bé sơ sinh đó, và người mẹ đó đã đứng đấy vào ngày đó ở India...ở California, chỗ mà bé sơ sinh đó đã chết, và lạnh ngắt. Và thấy...đặt em bé đó vào cánh tay của Anh Branham, và anh đứng đó và cầu nguyện cho nó. Và bé sơ sinh bắt đầu la hét lên và đá chân; và trao nó lại cho bà ấy.”

316 Ông cũng biết về trường hợp tại Mê-xi-cô. Mà, chúng ta có thể đặt cơ sở cho một lời phát biểu hội Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn này. Anh em phải có điều gì đó được tuyên bố từ một bác sĩ. Khi bé sơ sinh người Mê-xi-cô đó chết vào chín giờ đúng, sáng hôm ấy, và đây là mười một giờ tối hôm đó. Bác sĩ đã viết lời tuyên bố của ông. Anh Espinoza, mà nhiều người trong các anh em Phúc Âm Ngũ Tuần đều biết, anh ấy là người đã nhận lời tuyên bố đó từ bác sĩ, rằng nó đã chết.

317 Và tôi đã thấy một khả tượng bao phủ trên đám đông, khi hai mươi ngàn người Công giáo đến với Đấng Christ, tại Thành phố Mê-xi-cô. Tôi nói, “Anh em đừng chỉ nhận điều đó. Tôi không biết, bé sơ sinh đó...Tôi vừa nhìn thấy một khả tượng ngoài đây.”

318 Và Billy đã ở đó, đang cố gắng, với ba mươi hay bốn mươi người chỉ chỗ ngồi, không thể nào ngăn được người đàn bà nhỏ bé đó ra khỏi hàng cầu nguyện, với đứa bé đó. Chị chạy giữa những đôi chân của họ, và mọi thứ. Vì vậy, cuối cùng, tôi phái Jack Moore xuống. Tôi nói, “Hãy đi, cầu nguyện cho nó.”

319 Tôi nhìn ra ngoài đây, và tôi nhìn thấy bé sơ sinh người Mê-xi-cô đang mỉm cười. Tôi nói, “Chờ một chút. Mang nó đến đây.”

Hiểu không? Và khi tôi đặt tay tôi trên cái mền đó...Mưa cứ trút xuống, suốt cả ngày. Và họ đã đứng đó kể từ sáng sớm hôm đó, và đây là khoảng mười một giờ đêm đó. Và tôi đặt bàn tay tôi trên bé sơ sinh. Nó bắt đầu đá chân và kêu nho nhỏ. Và họ bắt đầu thét lớn lên.

³²⁰ Vì vậy, khi đó người ta bỗng nó xuống và có lời phát biểu. Đã đi gặp bác sĩ, và bác sĩ đã nói, “Tôi tuyên bố bé sơ sinh đã chết, vào lúc chín giờ sáng nay. Nó chết vì bệnh viêm phổi.” Hiểu không? Và vì vậy nên những điều đó là—là—là thật. Chúng là những lời tuyên bố. Nó phải là vậy.

³²¹ Chúng ta nên luôn luôn trung thực và chân thật về bất kỳ điều gì. Đừng làm điều gì...Cứ để nó là những gì nó có. Hãy để nó...Đức Chúa Trời không cần bất cứ sự giúp đỡ nào về bất cứ điều gì. Anh em thấy, Ngài—Ngài—Ngài là Đức Chúa Trời.

³²² Vậy điều này ông ấy nói bấy giờ, “Nhưng khi người mẹ này gọi điện cho Anh Branham tại nước Mỹ, kêu khóc với anh trên điện thoại, ‘Hãy đến và làm cho bé sơ sinh của tôi sống lại!’ Và Chính phủ Hoa Kỳ...”

³²³ Chồng chị là một tuyên úy trong Quân đội. Và hết thầy anh em đều biết Julius, nhiều người trong anh em; đã viết quyển sách của tôi, *Một Tiên Tri Viếng Thăm Châu Phi*.

³²⁴ Và người mẹ Na Uy tội nghiệp đó, gào lên, đến hết giọng, nói, “Anh Branham, tôi đang đứng đó khi đứa bé ấy sống lại!” Nói, “Chúng tôi tin anh là đầy tớ của...của Đấng Christ.” Nói, “Hãy đến, đặt bàn tay của anh trên bé sơ sinh của tôi, và nó sẽ sống.” Đã chết chỉ trong một hay hai khoảnh khắc, với bệnh viêm phổi; bị đau khoảng bốn, năm giờ đồng hồ.

³²⁵ Và những người này đã bao quanh đó, hô lớn và gào thét, và nhảy lên nhảy xuống, nói, “Chúa sắp làm cho nó sống lại! Chúa sắp làm cho nó sống lại!” Và nói...

³²⁶ Bởi điều đó, Hàng không Mỹ...hay là, không phải là Hàng không Mỹ. Quân đội Hoa Kỳ đã dùng máy bay phản lực chở tôi đến, và quay về lại, trong một ngày. Hiểu không?

327 Và tôi nói, “Trước khi tôi đến, hãy để tôi tìm ý chỉ của Chúa.” Vậy tôi đã cầu nguyện, hai ngày. Và bác sĩ đó thật tử tế để cho bé sơ sinh nằm đó.

328 Rồi, một buổi sáng, tôi thức dậy và bắt đầu đi vào trong nhà bếp. Tôi đang đứng đó, nhìn, ở trên, có một Ánh sáng khoảng cỡ ánh sáng ấy ở đó, đang xoay vòng, nói, “Đừng chạm đến điều đó. Đừng quở điều đó. Đó là bàn tay của Chúa.”

329 Tôi chạy ngay trở lại và gọi cho quốc gia, và gọi và nói, “Tôi—tôi không thể đến được.”

330 Và mục sư Lutheran này nói, “Tại sao anh không chờ đợi cho đến lúc anh có được một quyết định dứt khoát từ Đức Chúa Trời, giống như Anh Branham đã làm? Và rồi anh biết anh đang nói về điều gì.”

331 Bây giờ, thưa các anh em, vậy đó, nếu chúng ta chỉ đừng có nhảy ngay vào những kết luận; và cứ chờ đợi, và nhận một quyết định sáng tỏ, dứt khoát từ Đức Chúa Trời.

332 Và tất cả điều này ở đây, sự chữa lành những tội nhân mà không biết gì về Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng sự chữa lành Thiêng liêng đặt cơ sở trên một nguyên tắc, mà trước hết, anh em nên đến với Đức Chúa Trời, trao phó lòng của anh em cho Ngài, và rửa sạch đời sống của anh em trong Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, và rồi Đức Chúa Trời sẽ đi đến làm việc với anh em và chữa lành cho anh em. Giống như người anh em này đã nói, về người phụ nữ mà anh ấy đã cầu nguyện cho dưới đó, một vị thánh đồ của Đức Chúa Trời, anh em thấy đó.

333 Trong đời mình, tôi đã phạm nhiều sai lầm. Tôi đã làm nhiều điều sai. Tôi chắc sẽ, nếu tôi sống lâu hơn, tôi sẽ còn phạm thêm nhiều nữa. Có lẽ một vài lỗi lầm trong chúng sẽ là những sự gây vấp ngã trên đường của anh em. Tôi hy vọng rằng anh em tha thứ cho tôi.

334 Tôi đã đọc về Áp-ra-ham, ông đã gặp những cơn gian truân như thế nào. Cách mà ông, chà, những điều mà ông đã làm; ông đã nghi ngờ Đức Chúa Trời; và ông đã nói dối về vợ ông; và mọi thứ. Nhưng khi lời bình Thiêng liêng về ông đã được chép trong Rô-ma 4, nó không hề đề cập đến những lỗi lầm của ông, nhưng

nói, “Áp-ra-ham chẳng hề lưỡng lự” ở sự không tin...qua Đức Chúa Trời, “nhưng càng mạnh mẽ.” Tất cả những lỗi lầm của ông đã được quên đi hết, khi lời bình Thiêng liêng về đời sống ông được chép. Thậm chí những sự dao động của ông đã không được đề cập đến. Những lỗi lầm của ông đã không được nhắc đến.

³³⁵ Và, thưa các anh em, tôi hy vọng, rằng khi lời bình của tôi được đọc vào Ngày đó, Ngài cũng, sẽ xóa đi những lỗi lầm của tôi, và sẽ chẳng còn nghĩ về chúng nữa. Tôi hy vọng anh em, cũng thế. Chúa ban phước cho anh em.

³³⁶ [Tiến sĩ Tommy Hicks bước đến mi-crô và đưa ra những lời bình sau đây—Bt.]

[Tôi nghĩ rằng chúng ta có thể nói sáng nay để tóm tắt mọi điều đã được nói ra với những lời này: Đấng Christ ở trong tôi niềm hy vọng vinh quang. Xin hãy nói, những lời đó. Đấng Christ ở trong tôi hy vọng vinh quang.]

[Có những điều ngóc ngách, trải qua trong cuộc sống của mỗi người. (Tôi sẽ không giảng.) Tôi có một sứ điệp. Tôi tin rằng mỗi Cơ-đốc nhân đã được...?...Jê-sus...?...Lòng tôi được khuấy động sáng nay, và tôi tin rằng nhiều người trong chúng ta có một vài điều mà quấy rầy chúng ta...?...làm cho chúng ta là những người nam và những người nữ tốt đẹp hơn của Đức Chúa Trời.]

[Babe Ruth được người ta biết như là Vua đánh Trúng đích. Nhưng anh em có biết Babe Ruth cũng là Vua đánh Trật không? Anh ta đánh trật ra ngoài nhiều lần hơn là anh ta đã từng có những cú đánh trúng đích. Anh ta đã đánh trật ra ngoài 1.330 lần; anh chỉ đánh trúng được 860 lần. Nhưng mỗi lần Babe Ruth đánh trật, anh quay trở lại chỗ hố đào lúc trọng tài hô lên, “Anh đánh trật rồi,” anh quay trở lại hố đào và xoa tay của mình và nhặt chiếc vợt lên và chỉ về phía hàng rào, và anh luôn luôn nói, “Tôi cảm thấy lấy làm tiếc cho người giao bóng ở ngoài đó.”]

[Không có gì sai trật trong việc đánh trật ra ngoài, nhưng nên nhớ: hãy nhặt cái vợt lên...?...bởi vì Đấng Christ ở trong tôi hy vọng vinh quang. Xin hãy nói điều đó một lần nữa: Đấng Christ ở trong tôi niềm hy vọng vinh quang. Đó là mọi sự.]

Vâng.

[Đó là mọi sự.]

Đúng thế.

[Đó là mọi sự.]

Mọi sự. A-men.

[Halêlugia. Tranh cãi và đánh nhau sẽ không bao giờ làm cho công việc xong được. Chúng ta quá gần...]

A-men.

[...tới phía kia. Chúng ta đã đến được điểm không quay trở lại được. Bao nhiêu lần chúng ta đã nghe viên phi công trưởng gọi trở lại trên máy bay: “Chúng tôi bây giờ đã đạt đến điểm không còn quay trở lại được.”]

[Cách đây không lâu tôi nghe một giọng nói từ một thế giới khác phán với tôi và nói, “Con trai, con đã đến được điểm không quay trở lại được.” Điều đó có nghĩa tôi gần với phía kia hơn là từ điểm mà tôi xuất phát.]

[Xin anh em, nhắm mắt lại; cúi đầu xuống.]

[Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, sáng nay, chúng con thật biết ơn và biết ơn biết bao để chúng con có thể nói từ rất sâu của lòng chúng con và nơi sâu thẳm của linh hồn chúng con, “Đấng Christ ở trong con—Đấng Christ ở trong con, niềm hy vọng vinh quang.” Ô, Chúa Jêsus, xin đặt cánh tay đầy yêu thương của Ngài quanh mỗi người nam và mỗi người nữ, và xin cho khả tượng của chúng con và những tầm nhìn của chúng con được đẩy lên cao—cao, cao hơn, cao hơn những điều của thế gian này, để chúng con có thể thấy được Đấng Christ, và những người khác có thể thấy được Đấng Christ trong chúng con. Xin đặt tay Ngài trên mỗi một trong những đày tớ này của Ngài...]

Xin nhậm lời, Chúa ôi.

[...để có thể, khi chúng con đi ra khỏi nơi này sáng nay hầu cho chúng con sẽ kiên tâm không nhìn thấy điều gì chỉ ngoài Đấng Christ...]

A-men.

[...chào mừng lẫn nhau. Chúng con biết công việc thì—có một công việc lớn như vậy được thực hiện, Chúa Jêsus; có một vụ mùa thật vĩ đại như vậy được gặt.]

Vâng, Chúa ôi.

[Ồ, xin giúp chúng con, Chúa ôi...]

Vâng, thưa Chúa.

[...rằng chúng ta sẽ nắm tay nhau...]

Xin nhậm lời, Chúa ôi.

[...và lan tràn khắp mùa gặt...]

Vâng, lạy Chúa.

[...để chinh phục những người hư mất và hấp hối trước khi quá trễ.]

Vâng, lạy Chúa.

[Tôi muốn anh em đưa tay mình lên và cứ ngợi khen Danh Chúa Jêsus Christ của chúng ta.]

[Anh Branham và dân sự ngợi khen Chúa.]

[Xin chúng ta, cứ đứng. Tôi muốn anh em đưa tay lên và hát với tôi “Tôi Yêu Ngài.” Anh em có yêu Ngài...]

A-men.

[...sáng nay? Anh em có yêu Ngài với tất cả tấm lòng mình không? Hãy đưa tay anh em lên và hát bài đó, tất cả với nhau, “Tôi Yêu Ngài.”]

[Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,]

[Bởi vì Ngài yêu tôi trước,]

[Và đã mua chuộc sự cứu rỗi của tôi]

[Trên cây Thập tự.]

[Xin anh em hãy ngân nga bài hát đó...]

[Anh em biết, quý vị mục sư truyền đạo, ở Ác-gen-ti-na chúng ta có trên 400.000 người trong một buổi nhóm; lần này đến lần khác chúng tôi lại thấy dân sự. Và tôi nhớ buổi chiều đầu tiên, chúng ta có hơn 400.000 người đang ca hát bài đó bằng tiếng Tây Ban Nha, và tôi đã bảo họ ngân nga bài đó, bên ngoài có hơn 300.000 người. Chúng tôi yêu cầu dân sự bên trong hãy giữ im

lặng trong khi dân sự bên ngoài ngân nga những lời của bài hát đó. Và thành linh, khi họ đang hát nó, có điều gì đó tràn ngập linh hồn tôi. Tôi chưa bao giờ biết trước trong đời sống tôi sự khải thị của Đấng Christ ở trong tôi cho đến khi tôi nghe tiếng vọng của 300.000 người bên ngoài cứ ngân nga bài đó “Tôi yêu Ngài” ở bên ngoài...?...sáng nay là một đội quân uy nghi vĩ đại của Vua vinh hiển, và họ đang ca hát. Họ yêu mến ai? Anh em yêu mến ai?]

Vâng.

[Đấng Christ, Đấng Christ ở trong tôi.]

Vâng.

[Hi vọng về sự vinh hiển. Hãy nhắm mắt anh em lại, đưa tay anh em lên, và hát bài hát này một lần nữa, xin mời mọi người.]

Vâng Chúa ôi.

[Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,]

[Bởi vì Ngài yêu tôi trước,]

[Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi]

[Trên cây Thập tự.]

[Nếu anh em yêu mến Ngài sáng nay, hãy đặt cánh tay của mình quanh ba hay bốn người khác; và những người nữ cũng làm giống như vậy; và nói, “Tôi yêu Chúa Jêsus Christ.” Đứng vậy; hãy khoác tay nhau...—Bt.]

³³⁷ Nếu tôi có thể nhìn thấy điều này xảy ra trên khắp cả thế giới, tôi sẽ nói, “Lạy Chúa, xin để cho đầy tớ của Ngài ra đi trong bình an!”



GIẢI THÍCH THẦN TÍNH CHÚA VIE61-0425B

(The Godhead Explained)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng thứ Ba, ngày 25 tháng Tư, năm 1961, tại Hội Quán Holiday ở Chicago, Illinois, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org